

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР **БУЗЛУДЖА 2006**

29 ЮЛИ 2006 Г., СЪБОТА
СТАРА ПЛАНИНА, ИСТОРИЧЕСКА
ПОЛЯНА ПОД ВРЪХ БУЗЛУДЖА

- 11.00 ч.-НАЦИОНАЛЕН МИТИНГ-КОНЦЕРТ
- 20.00 ч.-МЛАДЕЖКА ПРОГРАМА И ДИСКОТЕКА

ОЧАКВАМЕ ВИ!

Висш съвет на БСП

Съвременен показател

Информационен бюллетин на ВС на БСП

ISSN 1312-5168

брой 8

август 2006 г.

НА БУЗЛУДЖА
50 000 КАЗАХА:
ПЪРВАНОВ - ПРЕЗИДЕНТ!

ПОБЕДАТА В ПРЕЗИДЕНТСКИТЕ ИЗБОРИ - ОСНОВНА ПОЛИТИЧЕСКА ЗАДАЧА НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

*Разширено заседание
на Висшия съвет на БСП*

На 28 юли 2006 г. се проведе седмото, разширено, заседание на Висшия съвет на БСП. За участие в него, освен членовете на съвета, в залата на **Дома на културата в Габрово** се събраха и народните представители от Парламентарната група на Коалиция за България, председателите на областните, общинските и районните съвети на БСП, министри и заместници на министри, областни и заместници на областни управители, кметове на общини, експерти.

Заседанието бе ръководено от **Димитър Дъбов**, заместник председател и главен секретар на ВС на БСП и бе открито за журналистите от централните и местните средства за масова информация.

По първа точка от дневния ред “За актуалната политическа обстановка и отговорностите на Българската социалистическа партия в управлението на страната, за задачите на партията в предстоящите избори” докладва **Сергей Станишев**, председател на ВС на БСП. /виж с.3-с. /. След дискусията, в която взеха участие **Аpostол Ди-митров, Мирослав Попов, Румен Овчаров, Милко Недялков, Георги Божинов, Красимир Премянов, Захари Захарiev и Ивелин Николов** бе прието решение/виж с. /.

По втора точка от дневния ред “За свикване на заседание на 46-ия конгрес на Българската социалистическа партия” докладва **Димитър Дъбов**, зам. председател и главен секретар на ВС на БСП. Той отбелая, че “46-ият конгрес на БСП, състоял се на 3 и 4 декември 2005 г., като отчете назрялата необходимост

от подготовкa на нов Устав на Българската социалистическа партия, възложи на Висшия съвет на БСП да свика през септември 2006 г. поредно заседание на конгреса. На него да се обсъди и приеме нов устав на

партията, който да включва основните акценти: модернизация на партията, прагматизиране на съдържанието и формите на партиен живот, осигуряване на гаранции за младежко и женско участие, усъвършенстване на кадровата работа и засилване взаимодействието със структурите на гражданското общество.”

Утвърдената от Висшия съвет на БСП от 18 декември 2005 г. Комисия за разработване на нов устав разгърна широка дейност по изясняване на основните положения на концепцията по бъдещия устав. Бяха проведени 12 заседания на комисията. На първо четене бяха обсъдени в Изпълнителното бюро на ВС на БСП основните положения на концепцията. Съгласувани са параметрите за новите моменти в подготвящата се програма на Българската социалистическа партия и на новия устав. Самата подготовителна работа

по новия устав, както и на новата програма на партията, показва по недвусмислен начин, че е необходимо в тяхната подготовка да се ангажира цялата партия – основните и общинските партийни организации, широкият актив и социалистите. За това обаче е необходимо време. Същевременно предстоящите президентски избори, които имат изключително значение за бъдещето на страната ни, представят пред партията огромни отговорности, ангажиране вниманието на партийните органи и организации, насочване на дейността им за спечелване на изборите”. След това Висшият съвет на БСП прие **решение**.

ЗА СВИКВАНЕ НА ЗАСЕДАНИЕ НА 46-ИЯ КОНГРЕС НА БСП

**РЕШЕНИЕ
НА ВИСШИЯ СЪВЕТ НА
БЪЛГАРСКАТА
СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
ОТ 28 ЮЛИ 2006 ГОДИНА**

1. Да продължи работата по подготовката на нов Устав на Българската социалистическа партия, като Висшият съвет на БСП свика заседание на 46-ия конгрес за неговото обсъждане и приемане през 2007 г.
2. До провеждане на заседанието на 46-ия конгрес проектът на Устав на БСП да бъде обсъден на събрания на основните партийни организации и на заседания на общинските съвети на БСП.

Срок за обсъждането: май 2007 г.

След изчерпване на дневния ред заседанието бе закрито, а на следващия ден участниците в него се включиха в Националния събор Бузлуджа’2006, който се провежда в местността Историческа поляна под връх Бузлуджа в Стара планина.

ЩЕ ИЗПЪЛНИМ В РАМКИТЕ НА МАНДАТА ПРЕДИЗБОРНИТЕ АНГАЖИМЕНТИ НА КОАЛИЦИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ
председател на Висшия съвет на БСП,
министр председател на Република България

Уважаеми другарки и другари,
Добре дошли на съвместното заседание на Висшия съвет на Българската социалистическа партия с участието на депутатите от Коалиция за България и председателите на общинските и на областните съвети на БСП.

Преди всичко ми позволете да благодаря на нашите домакини от Габровската партийна организация. Те вече имат богат опит в организирането на големи форуми на БСП. Само преди три години тук, в Габрово, направихме за първи път извън столицата заседание на конгреса на партията, посветен на регионалната политика. И сега, идвайки насам с председателя на Общинския съвет на БСП Николай Григоров, той се пошегува, че Габрово може да се специализира вече в областта на конгресния туризъм. Но ние сме се събрали тук не за туризъм, разбира се, не просто да се видим в средата на лятото, в навечерието на празника на БСП, а за да си говорим и за състоянието на държавата, и за отговорностите, и за задачите на Българската социалистическа партия.

Тази година е особена. Ние честваме едновременно

два големи юбиляя за българската левица

Отбелнязваме **150 години от рождениято на Димитър Благоев**, основоположника на научния социализъм в България, на организираното социалдемократическо движение. Една фигура, която по своя мащаб далеч надхвърля представата, образа на обикновен, макар и достатъчно кръпен политик. Димитър Благоев без съмнение е фигура с много по-широко значение, от европейски мащаб, човек, който е не само политик на левицата, но и философ, блестящ публицист, и човек, който действително залага основите на социалистическото движение в тогавашна следосвобожденска България. От неговото наследство, неговите завети, традиция ние продължаваме да черпим поуки и опит и в нашето време, вече в XXI век.

Отбелнязваме също така и 115

години от създаването на Българската социалдемократическа партия. Можем с основание да се гордеем, че БСП е една от най-старите партии в България, с много дълбоки корени, със своя история, от която ние и днес се учим.

Но все пак основното, разбира се, е не честването, а **политическият момент**, в който се намира нашата страна,

отговорностите на БСП като съуправляща политическа сила,

заедно с нашите партньори от Коалиция за България, коалиционните партньори от НДСВ и ДПС и то в момент, когато **предстои България да се присъедини към Европейския съюз**. Един момент, който, няма да се поколебая да използвам силната дума, е исторически за нашата страна. Към тази цел ние вървим 15 години, с много грешки в българския преход, с изключително висока социална цена и както често се случва, последните метри преди върха са най-тежки за държавата, за

хората, изискват максимална мобилизация и усилия.

Искам да ви кажа, че часовникът на правителството вече е настроен за работата на България като пълноправен член на Европейския съюз от 1 януари 2007 г. Ние имаме политическата воля не само да изпълним ангажиментите, които сме поели пред европейските ни партньори, не само да реализираме плана за действие, който беше одобрен от правителството, подкрепен с много голямо мнозинство от Народното събрание и получил обществена подкрепа, но най-вече да работим отсега за това как България фактически, ефективно да се интегрира в Европейския съюз.

Какво място ще заеме нашата страна в обединена Европа, зависи преди всичко от нас. Европейският съюз дава възможности за развитие на всяка една страна, за нейния ускорен растеж. Но тези възможности не се получават наготово, трябва да знаеш какво целиш като общество, като държава и трябва да знаеш как да го постигнеш, да разполагаш с необходимите познания, административен капацитет, готовност да се възползваш от възможностите, да формулираш целите си и да намериш инструментите как тези цели да бъдат постигнати. Най-важното е по какъв начин животът в Европейския съюз ще се отрази на ежедневието на обикновения българин, на гражданите на нашата страна. Бих искал да споделя пред вас виждането на БСП за това

зашо е толкова важен Европейският съюз за нашата страна

Много се говори от всички партии, от всички медии за членството в Европийския съюз и то така, че понякога тази цел се превръща като че ли в самоцел. Но твърде малко се дискутира за това какво ни предстои вътре и защо всъщност толкова държим да влезем в Европейския съюз.

За нас, хората от левицата, е ключов **социалният характер на Европейския съюз като модел на**

ВИСШ СЪВЕТ НА БСП

общество. Това е факт, който не може да бъде обoren и от нашите опоненти от десницата. Спомнете си, преди изборите те много приказваха за това, че България се нуждае от дясното управление заради Европейския съюз. Само че не могат да го обосноват, защото наред с демокра-

цията, правовата държава, най-важен за идентичността на Европейския съюз, на тази общност от народи и държави е именно социалният характер, където **социалните права на гражданите са основополагащи.**

Аз смятам, че наред с това едно от големите предимства на членството в Европейския съюз, разбира се, е това, че **България влиза в поле на правови държави, държави на демократията и реда, където правилата, законността са валидни, те функционират за всички, независимо от тяхното обществено положение, позиции в държавната иерархия или богатство.** И това е едно от големите предимства, това е едно от сериозните изисквания на Европейския съюз към България, защото тук все още имаме много дефекти, несъвършенства.

Искам ясно да кажа, че **борбата срещу организираната престъпност и корупцията са реален и водещ приоритет на това правителство.** Няма да скрия, че процесът не върви гладко. И всеки опит да се въведе повече прозрачност, повече ред, повече правила в различни икономически отношения среща много упорита съпротива. Не толкова на думи, защото всички заявяват, че искаме да бъдем в Европейския съюз, колкото по други начини - чрез влияния,

чрез съпротива, чрез интриги, в т.ч. чрез клевети. Понякога се оказва, че хората, които се опитват да въведат нови, европейски, прозрачни правила, са обвинявани най-много и в най-големите грехове. Трябва да сме наясно, че тази битка, макар и не толкова видима понякога, ще бъде трудна и позицията на българските социалисти на коя страна от барикадата се намираме е ясна.

За нас Европейският съюз е огромен шанс за модернизацията на България. Колкото повече и аз, и моите другари трупаме опит в реалното управление в правителството, толкова повече се убеждаваме, че самият процес на подготовка за членството в Европейския съюз, за реализацията на изискванията на Европейския съюз са нещо много здравословно за България, нещо, което ни прави по-модерни, по-адекватни на глобалния свят и по-силни като страна и като общество. В частност и мой личен приоритет е това, че **чрез членството в Европейския съюз ние имаме за първи път възможност като държава да изградим една средносрочна стратегия за нашето развитие** по отношение на конкурентоспособността, развитието на човешкия капитал и, разбира се, не на последно място инфраструктурата на държавата, базисната инфраструктура - пътища, железници, летища, енергетика, околната среда и води, всичко това, което пряко засяга живота на хората. Да живеем не година за година, мислейки как ще вържем следващия бюджет и как ще закърпим дупките, а разполагайки с достъп до европейските инструменти за структурна, кохезионна политика, тези 11 милиарда евро, които се полагат за България, да си набележим целите, да се подгответим добре за тяхното усвояване.

На нас членството в Европейския съюз ще даде възможност **България да стане по-силна държава и по-ефективно да защитава своите национални интереси** в диалог с нашите външни партньори, да ги формулира ясно и да ги защитава, включително и интересите на българите, които по една или друга причина, по волята на съдбата се намират извън пределите на нашата родина. Говоря и за традиционната българска диаспора, говоря и за новата диаспора, която се е пръснала по света през последните 15 години.

Искам отново да подчертая, че всички тези възможности не са дадени наготово. Като всяка една присъединяваща се страна, ние имаме проблеми с административния капацитет, със способността ефективно да усвояваме фондовете, да ги

отстоим пред нашите европейски партньори и да ги реализираме в страната. Това е реалност. Затова и през следващите месеци една от водещите задачи на правителството ще бъде именно тази - **да разработим добра, действаща национална стратегическа референтна рамка и оперативни програми**, които масирано да бъдат представени в страната, по области, пред общините, в бизнеса, синдикатите, неправителствените организации, за да има максимална прозрачност в този процес, да могат **всички, които имат интелектуален и административен капацитет, да участват и този процес да донесе реални плодове за хората.**

Не мога да скрия от вас, че от гледна точка на **подготовката на бюджета** следващата година ще бъде тежка, ще бъде напрегната. Защото ние трябва да заделим средства, които ще внесем като наш членски внос в Европейския съюз - 650 miliona лева. Ние трябва да заделим ресурс, практически за стопроцентово финансиране през следващата година на европейските фондове от нашия бюджет, преди те да започнат да се връщат в нашата страна. **И всичко това изисква, както вече споделих, много голяма мобилизация на обществото и на държавата.**

Искам също така ясно да заяви пред вас, а и пред нашите външни партньори, **каква е визията на България за бъдещето на Европейския съюз.** Защото едно от опасенията на старите страни - членки по отношение на новите е, че се размива идентичността на Европейския съюз, че някои от страните провеждат прекалено силно своя национална политика, без да мислят за общото, за общия интерес. Като пълноправен член на Европейския съюз **България ще отстоява виждането за един по-сплотен и поддълбоко интегриран Европейски съюз**, който функционира по-ефективно, по-прозрачно, в постоянен **диалог със своите граждани.** Ние смятаме, че това е изключително необходимо, за да може Европейският съюз като цяло и всяка една от страните да бъдат по-конкурентоспособни в общия, в глобалния свят, в голямата конкуренция. И новите страни-членки привнасят в Европейския съюз точно тези ентузиазъм, гъвкавост, способност да се адаптираме към променящия се свят. Това ще бъде един от нашите приноси. **България ще засилва своята лидираща активна роля на Балканите** за развитие на модела на сътрудничество, регионална търговия, интеграция и ще подпомага и подгответя нашите съседки, кандидатки за Ев-

ропейския съюз в техния процес на европейска и евроатлантическа интеграция.

В крайна сметка членството в Европейския съюз ще донесе реални ползи и по-сигурен живот на всеки един български гражданин. Сигурно това няма да се усети веднага, няма да стане на 2 януари 2007 г. Но постепенно и с реализацията на проектите, и с реализациите на европейските политики ясно ще проличават тези приоритети, които са европейски - и защитата на околната среда, и защитата на потребителя, здравеопазването, развитието на образованието като основа за икономика на знанието и информационното общество. Тези приоритети неизбежно, искат или не искат някои в България, ще бъдат и наши приоритети. Това са приоритети и на българската левица.

Уважаеми другарки и другари, Наближава датата 16 август, когато преди една година през 2005 беше сформирано сегашното българско правителство. Много неща се изговориха за коалицията при нейното създаване, по време на нейното функциониране. Чуха се най-разнообразни критики за това, че коалицията е коалиция на сделката, че тя е безпринципна, защото партиите в нея имат различна идеология, че тази коалиция само дели портфели и икономически интереси. Но все пак мога да кажа категорично едно –

коалицията, която управлява България, е единствено възможната и възможно най-полезната за нашата страна в този момент

Зашто, когато се носят призови, когато се правят най-различни спекулации, обръщения за предсрочни избори, някак си тези, които ги предлагат, не дават отговор на въпроса каква е алтернативата, какво ще настъпи след изборите - ще ни управлява популистко движение, или ще се направи някаква друга коалиция, по-добра, по-принципна, по-светла? Тряб-

ва да сме наясно, че фрагментацията на политическия живот в България, особено в центъра и в дясното, неизбежно ще води до коалиционни управлени в следващите години.

Да, коалицията, разбира се, има проблеми, има разногласия и търкання. Всички ние все още се учим на коалиционна култура. Както знаете, Българската социалистическа партия влезе в управлението със свои лидери фигури, хора, които са символи на БСП в много отношения през последните 10 години. С това показваме нашия ангажимент и сериозното отношение към управлението. Защото не можем да си играем със съдбата на България в този решаващ момент. Не можем да имитираме коалиционност, не можем да имитираме дейност, няма време за това. Разбира се, има много какво да се желае още от правителството и от управляващото мнозинство от гледна точка на вътрешното взаимодействие и отстояване действително на единни приоритети, а не правене на самостоятелна политика, която носи краткосрочни дивиденти или идентичност на една от партиите. Необходимо е задълбочаване на екипността в правителството, тъй като ние доходиме на власт с ангажимента, че ще преодолеем феодализацията на ведомствата. Това никак не е лесно, защото има набрана инерция, дори чисто административна, но това, ако щете, е и мой приоритет, който ще отстоявам и пред Политическия съвет на коалицията, ще отстоявам и в моята работа като министър-председател. Един от недостатъците, една от слабостите на правителството е недостатъчно добра комуникация между различните министерства и недостатъчно единното, еднопосочено говорене, по което има какво да се желае. Но аз съм ясно, че **правителството на тази коалиция има всички шансове да завърши своя цялостен мандат**. Разбира се, никой не може да предвиди всички ходове в политиката, но нашето желание е **България да бъде стабилна държава и чрез стабилно управление да се осъществяват в максимална степен и нашите приоритети, приоритетите на БСП и на българската левица**.

Естествено, че в едно управление, което е коалиционно, ще се правят компромиси, без тях не може. Важно е обаче компромисите да не засягат сърцевината, принципите на нашата партия, защото по-важни от властта са идентичността и верността на нашите принципи и на очакванията на хората.

Ако погледнем

състоянието на Българската социалистическа партия

една година след изборите, след

формиране на коалиционното управление, мога да кажа, че всъщност истинското изпитание за нашата партия, дали и доколко е реформирана, е именно участието в управлението. Защото в декларация, с решение на конгрес можеш да приемеш, да подкрепиш членството на страната в НАТО. И други решения могат да се приемат. По-лесно е да се говори за намеренията, за обещанията, когато си в опозиция, но истинското изпитание е, когато партията е във властта, трябва да отговаря за своите думи и да ги реализира на практика, а хората да чувстват плодовете, резултатите от управлението.

Нееднократно съм заявявал **важданията на БСП като управляваща политическа сила**. Естествен е поривът на всеки един социалист да постигнем час по-скоро и максималното като обем в социалната политика, бързо да реализираме нарастване на доходите, да решим всички остри, болезнени, понякога трагични социални проблеми и неравенства. Но този стремеж сме длъжни да съобразяваме с отговорността пред икономическото развитие на страната, пред нейната финансова стабилност, така че, постигайки един резултат днес, превръщайки се в много популярни и симпатични, да не разрушим основата, върху която тези резултати се надграждат. И смяtam,

че този баланс досега успяваме да го отстоим и трябва да го отстояваме и занапред.

Много се говори, и това е реалност, за износа на политическата система в България, за това, че партиите девалвираят в общественото съзнание, че доверието към тях намалява. Това е видима тенденция в нашата страна, защото, за съжаление, съпоставката между обещания, партийни програми и реализация в управлението след 15 години преход невинаги е благоприятна за резултатите. Твърде много хора в България все още живеят много тежко. Все още не са намерили новото си място в различното общество. Все още се борят за своето оцеляване ежедневно. Бих казал, че

ВИСШ СЪВЕТ НА БСП

е налице много интересен психолого-обществен феномен - разминаване между обективните статистически, икономически и социални данни, които показват, че страната се развива в правилна посока, че има растеж в икономиката, нарастване на доходите, решаване на редица социални проблеми и усещането на хората за това как възприемат живота. Висок е делът на скептиците дали България се развива в правилна посока. Това е реалност, с която трябва да се съобразяваме. Свързано е и със страх от предстоящото членство в Европейския съюз, с неизвестността, с очакването на поредното чудо, което с един замах на магическата пръчка ще реши всички проблеми, и с много други обстоятелства. Но все пак, при всички трудности на управлението, ако говорим за БСП като партия, постигнахме немалко - **една година след началото на трудно управление, коалиционно управление, в което ние носим цялата отговорност, въпреки че нямаме цялата власт за правенето на политиката, БСП се запази като първа политическа сила в страната, без реален конкурент.** (Ръкопляски.)

Нещо повече, българските социалисти дори и през последните месеци разширяват своето влияние - това сочат социологическите проучвания. И нека направим едно сравнение с управлението на СДС в началото, през 1997-1998 година. Едно управление, което дойде с абсолютно мнозинство, което дойде на вълната на недоволството, с разочарование от нашите неуспехи по време на мандата и едно управление, което наистина имаше изключителен медиен комфорт. Да, то пазеше своята позиция в първите две години, но всички негативи към него, скрити, потискани, мачкани от авторитарния характер на това управление, се проявиха на местните избори през 1999 година. Нека направим едно

сравнение и с управлението на НДСВ. Спомнете си, една година след началото на управлението, след блестящата, тотална победа на НДСВ, което получи 50% подкрепа от българските граждани, НДСВ беше на дъното, не само като втора, дори и трета политическа сила на моменти в социологическите проучвания.

Ние успяхме да запазим подкрепата на нашите избиратели. Това означава, че успяваме да докажем, че водим политика в течен интерес, основавайки се на принципите, които заявихме в нашата предизборна програма, но, разбира се, съобразявайки се с реалностите. За мен е изключително важно, че **Българска социалистическа партия след последните парламентарни избори отстои своя облик и идентичност на европейска социалистическа партия.** И това стана още в нощта на изборите, когато имаше изкушения. Да кажем по отношение на "Атака". Какво толкова лошо, това е протестен вот, може би ще правим коалиция и с тях? Но ние удръжахме на конюнктурата и казахме ясно: Българската социалистическа партия не може и няма да прави коалиция с ультранационалистическа ксенофобска партия! Това е принцип на социалистите. Аз не мога да упрекна хората, които са гласували за "Атака", които са натрупали гняв. Смятам, че в парламентарната група, която влезе в парламента, има достойни личности. Обаче идеологията на "Атака" като формация е нещо, което е неприемливо за БСП. И това наше поведение тогава според мен отвори много по-дългосрочни перспективи пред нашата партия. За сравнение мога да ви дам пример с недалечна от нас страна, Словакия, където лявата партия след изборите направи съюз с ультранационалисти, впрочем може би по-меки, отколкото "Атака", и сега тя е пред изключване от Партията на европейските социалисти. Това също е един урок за нас.

Ние, българските социалисти, и в това управление **успяваме да покажем, че сме партия с характер**, която, изслушвайки нашите партньори, уважавайки ги, намирайки се в трудни условия, **успява да налага своето виждане в диалог, да защитава социалната си същност и ориентация.** И пример за това е решението на правителството, което беше взето наскоро, за актуализиране на най-ниските и средните пенсии, въпреки че за първи път в страната пенсийте нараснаха по принцип не от средата на годината, а от началото, от 1 януари, което означава по същество двойно увеличение в сравнение с предишни години. Но виждаме, че нашите майки

и бащи, които са с най-ниски пенсии, с минимална и доближаваща се до нея, едва свързват двета края. Така не може да се живее. И успяхме да намерим ресурса да гарантираме второ увеличение на тези пенсии, които са в обхват до 150 лева. Това не е лесно за държава в нашето икономическо положение, но успяхме да отстоим виждането си и пред нашите партньори, въпреки че имаше нееднозначно отношение към това намерение.

Правителството заяви в своята програма, че е

правителство на европейската интеграция, икономическият растеж и социалната отговорност

Една година след неговото създаване смятам, че сме действително много близо до реализацията на първия приоритет и ще направим всичко, за да го постигнем да не пропусне България своя шанс.

Какво показват данните за **икономическото развитие на България?** Макар и току-що създадено, макар и поставено пред необходимостта максимално бързо да изработи бюджет, успоредно с работата по европейската интеграция, в очакване на нов доклад на Европейската комисия през октомври миналата година, правителството успя в срок да представи бюджет и при това **бюджет, който гарантира и икономическия растеж, гарантира и социалните приоритети във възможната степен.** Мога да напомня, че чрез **данъчната политика**, чрез облекчаване на осигурителната тежест, за да дадем шанса на българската икономика да се подгответи по-добре

в конкурентната среда на Европейския съюз, 650 милиона лева останаха в българския бизнес. Около 200 милиона лева останаха в домакинствата чрез облекчаване на данъчното

бреме. Както вече споменах, за първи път **пенсийте нараснаха** не от средата на годината, а от януари т.г. На две стъпки, с 4% и със 6%, **нараснаха заплатите** на българските учители - хората, които влагат своя труд, своя живот в бъдещето на нашите деца и на нашата страна. Мога да изброявам още много цифри, но все пак не съм директор на Националния статистически институт,

а и вие сте запознати с тези данни. На някои би трябвало да се акцентира, защото понякога слушайки какво се говори за правителството, за нашето управление, оставам с впечатление, че нищо не е свършено, че нещата се разпадат едва ли не, което не е така.

Ние, членовете на Българската социалистическа партия, трябва, бидейки самокритични, разбира се, **с основание и с гордост да говорим за това какво сме свършили**. Защото това е свършено с мисъл за страната и за хората.

Икономическият растеж на България за първите три месеца на тази година е 5,6% от brutния вътрешен продукт - по-висок от очаквания. И което е особено важно - най-бързо се развива индустриският сектор - 8,8% растеж. И за първи път от дълги години темпът на износ надхвърля нарастването на вноса в страната - една тенденция, която е твърде крехка все още, но ние всянак ще я поощряваме. **Инвестициите** в нашата страна за първите пет месеца са 1 милиард и 200 милиона евро. За сравнение, за цялата минала година те са 1 милиард и 800 милиона евро. Нарастването е видимо и значително, България става все по-атрактивна за чуждите инвестиции. И тук аз не смяtam това, което ще постъпи в бюджета от приватизацията на ТЕЦ "Варна" - 206 милиона евро, това, което ще постъпи от приватизацията на "Балканкар" и "Средец" - над 90 милиона лева, и други постъпления в хазната. За

тази година е поет ангажимент от правителството и министърът на регионалното развитие е амбициран да го свърши - ще бъдат пуснати в действие 70 km магистрали. Има ли цял мандат досега, за който да са пуснати 70 km магистрали през тези 15 години? Мисля, че няма.

За нас, разбира се, е много важно да развиваме **конкурентоспособността на българската икономика**. Това е един от основните проблеми. Тя не е достатъчно конкурентоспособна. И дефицитът в търговския баланс, и дефицитът по текущата сметка са ясни индикатори за това. Затова се нуждаем от по-ясно формулирана експортна политика и по това се работи в правителството.

Нуждаем се и от реално много **по-голямо внимание към образованието и към здравеопазването**. Защото големият капитал на България са хората, те са нашето богатство. Ние не сме Кувейт, не сме Русия, не сме Венецуела, нямаме богати природни запаси. Нашето богатство са хората и природата на нашата страна. И затова **ще провеждаме необходимите реформи в образованието и в здравеопазването**,

но, разбира се, наред с провеждането на реформите, които са нужни, ще заделяме и необходимия ресурс. По различни програми в областта на здравеопазването, целиеви програми, освен общото финансиране, за следващата година се наявявам да отстоим около 150 милиона лева, които ще бъдат насочени за модернизация на средните училища, за въвеждане на информационните и комуникационни технологии в училищата, за програма за квалификация на педагогическия персонал, за въвеждане на единен стандарт, за въвеждане на нов модел на диферен-

но и с преструктуринг на училищната мрежа, и много други неща. В здравеопазването са предвидени допълнително близо 200 милиона лева по бюджета, бюджетната прогноза на Националната здравно осигурителна каса.

Разбира се, бихме искали повече, но аз ви споменах в началото и редица ограничители, свързани с Европейския съюз. Наред с това обаче средствата, които България заделя за структурни политики на Европейския съюз за следващата година, около 1 милиард и 200 милиона лева, са реална възможност за всяко едно ведомство, сектор и местната власт чрез ефективни проекти да усвояват тези пари и да решават свои структурни и текущи проблеми.

За първи път в страната **безработицата е рекордно ниска**, тя е под 10%, наближава 9%. Това е най-ниската безработица от 15 години в България. Това е факт. Вече споменах за конкретните параметри на **подходната политика** за тази година. Разбира се, и аз, и всеки един от министрите, и депутатите, и членовете на БСП биха искали да постигнем повече за това време и ще търсим всички възможности да отговорим на очакванията на хората.

Това, което мога да ви кажа достатъчно ясно и ангажирано, е, че ние можем да закъснеем с реализацията на някои от нашите предизборни ангажименти с месец или с година, но **ще направим всичко, за да реализираме нашата предизборна програма в рамките на този мандат**, за да можем да се явим на следващите избори със самочувствието на партия, която не си хвърля думите на вяръха. (Ръкопляскания.)

Уважаеми другарки и другари,
Ние навлизаме по същество в

президентската кампания

И аз като човек, като гражданин на нашата страна си зададох въпроса, **какво очакват всъщност хората от президент на страната**, как го виждат, какъв трябва да бъде президентът, за да му дадат своето доверие?

Личността на президента трябва да вдъхва доверие, той трябва да представлява нацията, нейното единство в страната и навън, да е достойно лице на България, да не ни е срам, когато той отива в чужбина, комуникира с президенти на други държави. Хората очакват президентът да не проявява своите партийни пристрастия, но да знаят какво цели и да виждат, че го изпълнява. Естествено в нашата политическа среда, в реалностите на нашето общество, хората очакват президентът да не

цирано заплащане на учителите, съобразно резултатите, ефекта в образованието на децата, за разширяване на програмата за превоз до средищните училища, което е свърза-

губи връзка с тях, да не се затваря във "авионска кула", в хубавата бяла сграда на Дондуков. Това са отговорите, които и аз самият давам като гражданин на нашата страна на този въпрос, който всеки си задава.

Тези избори са особено важни за България, защото не просто за пореден път избираме президента на страната. **Избираме президент на България, който ще представя нашата страна в Европейския съюз**. И това е важно за страната, за всеки един гражданин, за нашето самочувствие. Това е важно и в международен план, защото една от носещите, основните функции на президентската институция, е да осъществява външнополитическите контакти на нашата страна на запад, но и на изток, по всички вектори на географията.

Тези избори са изключително важни и за българската левица, и за Българската социалистическа партия. И тук искам да ви върна към един спомен, спомен от 2001 година. След тежките години на опозиция при Иван Костов, когато беше направено всичко възможно и невъзможно Българската социа-

поставено отново бъдещето на БСП, нейната сила, нейната перспектива, пое лична отговорност, заложи своята политическа съдба и кариера, за да покаже, че **БСП може да изльчи достоен кандидат**, че не се срамува да изльчи своя кандидат. И че лидерът на партията, който направи изключително много за нейното устояване и модернизиране, може да спечели тези избори. Малцина вярваха, че е възможно, но той го направи. И никога не бива да забравяме, че **възходът на БСП - обществен, политически, започна от тези президентски избори, когато Георги Първанов беше избран за президент**.

За мен е категорично ясно, че в края на този мандат на президента не се събраха страховете, които вещаеха, че той няма да бъде истински национален лидер. Реализираха се надеждите на българската левица, а и на тези граждани, които подкрепиха Георги Първанов, че той ще бъде достоен президент. Затова **БСП има всички основания да оцени изключително положително първия мандат на президента Георги Първанов**. (Продължителни ръкопляскания.) И за мен е пределно ясно, че **нашият кандидат за предстоящите президентски избори е президентът Първанов!** (Продължителни ръкопляскания.)

Много неща се изписаха за напрежение между президентската институция и БСП, и то през последните години. Много неща се изговориха за напрежение между президента и Министерския съвет, в т.ч. министър-председателя. Много версии се развиха за това каква ще бъде формулата за издигане на президента. Аз мога да споделя моето виждане и съм убеден, че то се споделя от огромната част от членовете и симпатизантите на БСП и на българската левица. За нас няма значение по какъв начин ще се издигне кандидатурата на Георги Първанов. За нас е важно той да бъде кандидат и формулата да позволява и на членовете и симпатизантите на левицата да го идентифицират със себе си. Наред с това да бъде приет и от хората, и от избирателите, които не са членове или симпатизанти на левицата. Трябва да сме наясно, че **победата на Георги Първанов е важна за вътрешния и за международния авторитет на Българската социалистическа партия**.

Тя е важна и за успеха на БСП в управлението. Тук не може да има никакви съмнения или подценяване от партийна гледна точка на значението на тези избори. И все пак,

защо Георги Първанов?

Президентът прояви качества на обединител на нацията и показа завидна, и смяя да твърдя, нова за българската политика култура, политическа култура на толерантност, конструктивност и търсене на съгласие в името на националните интереси. Именно това е, което хората очакват от президента. **Георги Първанов се утвърди** като гарант на политическата, икономическата, социалната и етническата стабилност в България и това за мен е неоспоримо. През тази година десницата яростно атакува президента за това, че той, видите ли, бил "баща", "кръстникът" на управленската коалиция. Аз смятам, че със своето поведение **Георги Първанов показва, че действително е достоен президент**. Защото всички други игри, политиканства, можеха да отложат членството на България в Европейския съюз. И това щеше да бъде прекият резултат, ако президентът не беше поел и своята отговорност България да има широка управленска коалиция, която е стабилна, която има волята да заведе страната до Европейския съюз, която да не позволи дестабилизация на държавата и експерименти със съдбата на хората. Това е негово достойнство!

Аз споменах и за етническата стабилност в нашата страна. Някои упрекват президента, че изпадал в зависимост от ДПС, че бил заложник на ДПС. Не е така и президентът го е доказал. Отправял е и критики към ДПС, и винаги е заемал принципна позиция. Не е тайна, че в България има елементи на етническо напрежение между българи и роми, по отношение на турците, към исламската религия. Но когато тези, които смело и кресливо се тупат върхдите и се изкарват големи патриоти, призовават срещу ромите или говорят, че турците, видите ли, имат много власт в България, кой носи отговорността от последиците, ако такъв сценарий се развие? Ние не трябва да гледаме далеч оттук, в Близкия изток или някъде другаде. Достатъчно е да хвърлим поглед към Западните Балкани, какво се случи там през 90-те години, и все още не е преодоляно, на базата на етнически религиозни конфликти и омраза. И за мен като българин една от големите гордости е това, че **България 15 години се доказва като страна с етническа толерантност**, страна, която успява при всички трудности успешно да интегрира етническите, религиозните групи в нормален политически живот, да ги интегрира и социално. Не че няма

листическа партия да бъде смазана, изтласкана във ъгъла, да се пречупи. Тя не се пречупи - нещо повече, показа, че е способна да си вади поуки, да се развива, да става по-modерна, да бъде европейска партия! Но на изборите за парламент не успяхме. Появи се чудото, появи се фигурата на бившия монарх господин Сакскубург-готски и действително като торнадо отвя всички традиционни политически сили. Шокът беше сериозен за всички партии. Най-голям беше впрочем за СДС, който толкова си беше повярвал, че никак не можеше да възприеме резултатите като реални.

На президентските избори през 2001 година лидерът на партията Георги Първанов в една много трудна ситуация, след фактическа изборна загуба, когато на карта беше

проблеми. Етническият модел се нуждае от развитие и европеизиране, особено с влизането ни в Европейския съюз. Но за мен е гордост, когато заведа някой чужд гост в София, в центъра на столицата пред храма "Света Неделя" и му кажа: вижте, тук, в София в радиус само на 1 км вие ще видите православен храм, мюсюлманска джамия, католическа катедрала и еврейска синагога. Това е капитал на българския народ и ние нямаме право да го пропилияваме. И президентът има своя принос за развитието на българския етнически модел.

Преизбирането на президента Георги Първанов ще е важен знак за стабилизиране и за предвидимост на нашата страна. Пак погледнете в близки държави - колко несигурен е животът, някои държави по няколко месеца не могат да формират сега правителства.

Преизбирането на президента е важен знак към нашите партньори, че България ще бъде предсказуема в своята вътрешна и външна политика. Георги Първанов доказва, че държавният глава, без да

надхвърля своите пълномощия, които са ограничени в сравнение с някои държави, може да бъде активен и да ангажира институцията с реалните проблеми на гражданите. Десетки и стотици са примерите за активна, ярка собствена позиция на президента при много конкретни случаи. Достатъчно е да напомня само за позицията и ангажимента на президента към гражданите на Старозагорска област във връзка с обгазяването и намирането на редица механизми, които гарантират мониторинг на състоянието на околната среда. Достатъчно е да посоча инициативата на президента да се реши и въпроса за боклука на София, макар че не е длъжен. Много по-удобно би било да стои настрани и да казва: да се оправят кметът и правителството. Но той потърси начин.

Президентът доказва, че умее адекватно и бързо да реагира на кризисни ситуации и затова също

има редица примери. Личният ангажимент на президента за съдбата на българските медици в Либия и в изработването на националната позиция във взаимодействие с Министерството на външните работи, реакцията на президента при природните бедствия през миналата и през тази година - това са все ясни, лични черти на президента като държавник и като политик. Те не се нуждаят от много коментари, защото делата говорят за себе си.

Аз мога да кажа, че **Георги Първанов е най-мобилният политик в България**. Едва ли има друг, който толкова много да пътува из страната и да се среща с толкова много хора, да бъде достъпен за тях, да чува техните болки, да е способен да ги възприеме и да направи това, което зависи от него. Георги Първанов, за разлика от много други в българската политика, не води измислени битки с миналото. Той говори и действа за бъдещето на страната.

И най-сетне, **Георги Първанов** като президент доказва, че **е президент с много ярко национално чувство и самочувствие и успява да направи много за опазване на историческото наследство**, на българските традиции, на самочувствието на нацията вътре, в България, и навън, пред света.

Това са все отговори на въпроса, който зададох сам на себе си и на вас в началото на моето изказване на тема президентските избори. И според мен всичките тези факти и аргументи, черти, поведение на Георги Първанов дават на **Българската социалистическа партия** основания да подкрепи неговата кандидатура. (Продължителни, бурни ръкопляски.)

Но освен политическата, формалната подкрепа, е много важно **ясно да формулираме**

нашите задачи

- пред партията като цяло, пред нейните структури, пред всеки един член на Българската социалистическа партия. И **първото** нещо, с което трябва да се започне, е нагласата, **нагласата за президентските избори**. Не можем да допуснем отпускане, да смятаме, че резултатът от изборите е предрешен в наша полза. Защото всяко едно усещане за предизвестена победа е крайно подвеждащо и рисково.

Трябва да сме наясно и с **рисковете, пред които ще се изправим в тази кампания**. Те са свързани с възможната нагласа за гласуване против статуквото, което винаги съществува. Хората много често

гласуват просто за промяната, не срещу някой, а защото искат промяна. Рисковете са свързани и с очакваната груба и яростна кампания срещу президента от страна на българската десница. Още един сериозен риск е възможната ниска избирателна активност.

БСП трябва да направи всичко необходимо, за да привлече хората, да ги ангажира за участие в изборите. **Нашето послание е успешният президент** - президентът, който е доказан, който показва почтеност към хората и национална отговорност! **Нашата стратегия** в тази кампания ще бъде **за достойния президент**, а не кампания срещу някого, срещу когото и да било. Ще правим кампания с уважение към нашите опоненти, кампания на силните и на победителите, кампания в добро настроение и с успешен финал.

Първата задача, пред която ние сме изправени и която трябва да решим максимално бързо - тук се обръщам специално и към председателите на общинските и областните съвети - е **мобилизацията на нашите структури**. Вярно, навлизаме в август месец, отпускарска е нагласата, но всеки един социалист трябва да се превърне в застъпник на президента от самото начало.

Втората задача е осигуряването на законни, демократични и прозрачни избори. Трябва да организираме още през август нашата работа по подготовката на наблюдатели, компетентни и дейни представители на левицата в избирателните комисии, хора, които ще са в състояние да свършат тази важна работа. Защото нашите опоненти, които губят, могат да направят всичко, за да дискредитират провеждането на изборите и изборните резултати. Ние трябва да гарантираме и прозрачността, демократичността и легалността на изборите за президент.

Третата задача. От четирите фактора във всяка една кампания – време, организация, интересни идеи и пари, ние, социалистите, избираме първите три. Няма да водим скъпа, а **ще водим интересна, привлекателна, човешка кампания**.

Задача на задачите пред всеки един от нас е **непрекъснатият диалог с всеки гражданин на страната**, а не шумни и показни мероприятия, заради самите мероприятия, заради помпозността или просто за отчитането на това, че нещо е проведено. Всеки един от нас трябва да намери прекия път до нашите съграждани - в клуба, на улицата, в квартала, в магазина, на спирката, на стадиона, чрез медиите, в интернет. Да говорим, да

заявяваме нашите позиции, да ги отстояваме пред хората във всички форми на диалог и да говорим за достойността, за качествата на президента. Ние нямаме намерение да водим компроматни битки, а **позитивна** и както вече казах, **сдържана кампания**. Това е поведението на силния, заедно с гражданска структури и с доказани

авторитети и на национално ниво, и по места. И партийните ни организации, общинските съвети, трябва да са много активно ангажирани с привличане на целия този човешки потенциал, който може да застане и да се включи в кампанията за президента.

Ние имаме освен това вече достатъчно млади хора, за да направим **кампания на младите**, кампания за общото бъдеще на страната. Това е много важен белег в кампанията, която ние трябва да проведем.

Разбира се, **нашата основна политическа задача за тези избори ще бъде победа на изборите**. И е много важно да постигнем **победа за Георги Първанов, за президента, на първия тур**. Имаме да свършим огромна по обем работа, която изискава всеотдайност, изисква мобилизация на всеки социалист. Както през 2001 г. - много добре си спомням тази на-гласа и това състояние - партията се хвърли в тази битка и всеки отдае всичко от себе си. Така ще направим и този път, със самочувствие, защото **имаме най-добрания кандидат - президентът Първанов**, с много настроение, защото си заслужава **за България**, заслужава **си за левицата**. За да можем в края на октомври да се поздравим с победа, да изживеем отново онези мигове на радост и самочувствие и за нашия кандидат, и за нашата партия!

Благодаря ви за вниманието.
(*Бурни, продължителни ръкопляски*.)

ЗА УЧАСТИЕТО НА БСП В ИЗБОРИТЕ ЗА ПРЕЗИДЕНТ И ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ НА 22 ОКТОМВРИ 2006 ГОДИНА

РЕШЕНИЕ НА ВИСШИЯ СЪВЕТ НА БЪЛГАРСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ ОТ 28 ЮЛИ 2006 ГОДИНА

Изминаха пет години откакто Висшият съвет на Българската социалистическа партия изльчи своя лидер Георги Първанов за кандидат на Коалиция за България за президент на Република България и специализира изборите. Победата на Георги Първанов през 2001 г. допринесе за стабилизация на конституционализма и демократичната политическа система у нас.

Висшият съвет на БСП оценява, че в лицето на Георги Първанов България има президент, който:

- изпълнява по-най-добрая начин конституционните задължения, издига на по-високо равнище дейността и авторитета на институцията;

- показва качества на обединител на нацията и има несъмнен принос за утвърждаване на нова политическа култура и морал, толерантност и диалог в името на националните интереси;

- се оказа гарант за политическата, икономическата, социалната и етническата стабилност на страната;

- има съществен принос за реализирането на стратегическите приоритети във външната политика на страната и за доказването на България като предсказуем и надежден партньор и конкретен принос за стратегическия ни приоритет - присъединяването в Европейския съюз;

- умее да отстоява българската национална кауза на практика и с конкретни инициативи работи за опазване на историческото ни наследство, за съхраняването на националната памет и за популяризирането на страната ни;

- показва принципност и последователност в своята политика и е коректив в отстояването на социалните права на гражданите;

- доказва, че в рамките на правомощията си, държавният глава може да ангажира институциите със

социалните проблеми на българските граждани;

- се изяви като държавник, чиято политика е насочена към бъдещето и към дългосрочното развитие на страната в обединена Европа;

- използва всички възможности на държавния си пост, за да се постигне пробив в борбата срещу престъпността и корупцията;

- показва, че може да реагира бързо и адекватно при кризисни ситуации в страната или с българи в чужбина;

- остана близко до проблемите на българските граждани и осъществяваше непрекъснатост диалог с тях.

С реалните си действия президентът Георги Първанов спечели доверието на мнозинството от българските граждани.

И тази година президентските избори в България са свързани с голям залог. Те са избор за това, или да продължим да имаме един ефективен и достоен президент с опит, или да се впуснем в авантюри и нестабилност в навечерието на пълноправното членство на страната в Европейския съюз.

През последните месеци, седмици и дни множество структури на гражданското общество, асоциации, неправителствени организации и клубове от цялата страна, както и местни органи и организации на БСП изразиха публично желанието и подкрепата си за втори мандат на президента Георги Първанов.

След направения анализ Висшият съвет на Българската социалистическа партия

РЕШИ:

1. Оценява като успешен първия мандат на президента на Република България Георги Първанов.

2. Обявява се за преизбирането на президента Георги Първанов.

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР БУЗЛУДЖА '2006

На 29 юли 2006 г. в местността Историческа поляна под връх Бузлуджа в Стара планина се проведе **Националният събор Бузлуджа'2006**, посветен на празника на партията-2 август, на 150 годишнината от рождението на Димитър Благоев и на 115 години на та от провеждането на Бузлуджанския учредителен конгрес на БСДП и началото на организираното социалистическо движение в България.

За петнадесети пореден път на поканата на организаторите от Висшия, областните и общинските съвети на БСП се отзоваха от всички краища на страната повече от 52 000 души-членове и симпатизанти на БСП и на други леви партии. Сред участниците бяха членовете на ВС на БСП и народните представители от ПГКБ, министрите, областните управители, кметовете и други, взели участие предишния ден в разширено заседание на ВС на БСП в Габрово, ветерани на партията и много млади хора. Сред гостите бяха ръководители на партии, синдикати и структури на гражданско общество, много журналисти.

По традиция в деня преди Националния събор в Габрово се проведе младежки форум на тема "Младите българи пред един нов европейски свят".

Преди началото на националния митинг заместник председателите на ВС на БСП Георги Пирински и Румен Овчаров, заедно с други членове на ИБ на ВС на БСП, народни представители, министри и млади хора от София поднесоха **венец пред Паметника на свободата на връх Шипка** и връчиха партийните книжки на новоприети членови на БСП. Председателят на ВС на БСП **Сергей Станишев** заедно със заместник председателите **Румен Петков**, **Димитър Дъбов** и **Ивелин Николов**, други членове на ръководствата на партията и парламентарната група и представители на областни и общински партийни организации поднесоха **венци и цветя пред барелиефа на Основоположниците** и другите паметници под връх Бузлуджа.

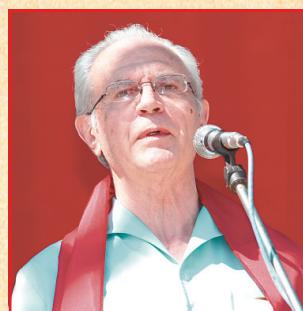
Националният митинг беше открит от **Стеван Данаилов**, член на ИБ на ВС на БСП и воден с помощта на младите актьори Цветана и Данчо Колеви. Пред

хилядите присъстващи на Историческа поляна говориха **проф. Владимир Топенчаров**, председател на Комисията на ВС на БСП за работа с ветераните на партията, студентката **Албена Секирanova**, току що приета за член на БСП, **Михаил Миков**, председател на ПГКБ и член на ИБ на ВС на БСП. Последен говори председателят на ВС на БСП **Сергей Станишев** (словата виж на с 12-17). Връчени бяха и традиционните награди на Фондация "Институт Николай Добрев" за млад перспективен политик.

В богатата **художествена програма** на събора взеха участие **Фолклорен ансамбъл "Пирин"**, **мъжка Вокална група "Родина"**, **Веселин Marinov**, **Петя Буюклиева**, **Вокална група "Фамилия Тоника"**, **духови оркестири** и самодейни изпълнители от Габрово, Силистра, Пловдив, Враца и други градове.

Националният събор Бузлуджа'2006 завърши в ранните часове на неделния ден след голямата **младежка дискотека** с участието на Група "Мастило", **Радостина Колева**, **DJ Иво** и веселата около буйните огньове на палатковите лагери.

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР БУЗЛУДЖА `2006

Проф. Владимир Топенчаров

Другари другарки,
Приятели на социалистическа
идея,

Преди 15 години тук беше, може
би, една трета от това множество,
което сега е запълнило поляната.
Бяха преди всичко възрастни дру-
гари. Днес нещата са точно обрат-
ното. Тази поляна не стига, за да
събере черните коси, които са
много повече от нашите бели коси.
Поклон от нас ветераните пред вас
млади социалисти, млади приятели

на нова България.

През времето изтекло от мина-
лия събор Българската социалистическа
партия постигна три големи
успеха. Бе съставено правителство
на коалиция, в която партията има
водеща роля, а нашият председател
е председател на кабинета. Второ,
страната измина много тежък път,
бързо напредна и успя да преодолее
голямото изоставане по пътя на
присъединяването ни към Европей-
ския съюз. И трето, полагат се
усилия, макар и трудно, да се
изпълняват предизборните обеща-
ния.. Заедно с това възникнаха и
трудности. Коалицията не се хареса
на всички - и в ляво и в дясно.
Трудно е да се прави коалиция,
която е идеологически разнородна.
Реализацията на нашите социални
ангажименти се забавя, което е
неизбежно, но е мъчително за всич-
ки тези, които чакат изпълнението
им. Въпреки това социологическите

Мариана Добрева

Скъпи приятели,
Вече пет години Фондация
“Институт Николай Добрев” под-
крепя млади хора, избрали ак-
тивната обществена дейност в
името на лявата идея. Ежегод-

ната награда на името на Николай
Добрев е не е само поощрение, но
и голяма отговорност за морал и
почтеност в политиката.

Искам да припомня имената на
някои от досегашните носители на
**наградата на “Институт Николай
Добрев” за млад и перспективен
политик.** Наблюдавайки тях-
ното развитие ние виждаме,
че те са наистина достойни и
борени млади хора. Това са
чаровната кметица на Ихти-
ман Маргарита Петкова, която доказа,
че дори и природните стихии не могат да я
уплашат. Това е енергичният и
перспективен зам.-министр на
регионалното развитие Димчо Михалевски. Това е и
бореца с корупцията и сивата
икономика в града на барика-
дите, младият кмет Първан
Данев. Това са и много
други млади хора, които до-
казаха, че могат да работят

проучвания показват, че през изтеклата една година рейтингът на нашата партия, макар и малко, макар и умерено, расте.

Пред нас са президентските избори. Само като погледне човек тази поляна не може да има никакви съмнения кой ще ги спечели. Ще ги спечели този, който бъде представен и подкрепен от левицата. Пред нас е и успешното влизане на България в Европейския съюз. Пред нас е възможността да изпълним предизборните си ангажименти. За това на нас са ни нужни и единството на партията, единството в лявата коалиция и с коалиционните ни партньори в управлението и, преди всичко, единството на партията с народа. Така ние изпълняваме, макар и в друга форма, макар и с други темпове, заветите на нашия Дядо Благоев, чийто юбилей честваме тази година.

Албена Секиранова

Добре дошли на всички!

За мен е голяма чест и удоволствие да застана тук, пред вас. Много съм развлнувана. Искам да кажа само това, че избрах социалистическата идея, защото Българската социалистическа партия е тази, която реално работи за България и нейната младеж. Вярвам в бъдещето на България. Надявам се, че младите хора ще намерят своя път на развитие и след приема-

нето ни в Европейския съюз чрез нас България също да се развива по-добре и да става все по-красива. Надявам се, че и все повече млади хора ще подкрепят политиката на Българската социалистическа партия и ще съврзват своята съдба с нея.

за лявата идея.

Тази година ръководството на института определи за награждаване:

Камен Marinov, роден през 1976 г., секретар на основна партийна организация „Младежки дискусионен клуб“ в Стара Загора, в която членуват над 150 души;

Катя Колева, член на ВС на БСП, общински съветник в община Смолян, член на експертна група в Партията на европейските социалисти, настоящ заместник директор в Национална агенция по приходите;

Александър Манолов, председател на Общинския съвет на БСП-Своге, за куража и за достойното си представяне на изборите за кмет на община Своге.

Като изключение тази година ще връчим още една награда - грамота за активна гражданска позиция на **Борис Цветков**, общински съветник от БСП в столична община, провокирани от искане-

то му за поименно гласуване на решенията, които се взимат в столична община и от това, че не съобразява с политически чадъри и икономически интереси.

БСП и тази година е пред изпитание - предстоящите президентски избори. За това нека за финал да припомня думите на мой баща Николай Добрев от 1997 г., който писа „Вярвам в лявата идея и знам, че в дългия си път човечеството не е измислило нищо почисто, по-благородно от свободата, справедливостта и солидарността. Вярвам, че е близо денят, в който партията на социалистите, пречистена и преродена, отново ще започне да побеждава с опита, мъжеството и мъдростта си.“ Тази вяра се доказа на изборите през 2001 г. Потвърди се минала година на парламентарните избори. Уверена съм, че и тази година победата ще бъде ярка и убедителна.

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР БУЗЛУДЖА `2006

МИХАИЛ МИКОВ
председател на Парламентарна-
та група на Коалиция
за България

Скъпи приятели,
другари,
Бузлуджа е историята на пар-
тията и история на левицата в

България. Бузлуджа е история на България.

Бузлуджа е огън. Огън, който остана във времето и държи онези идеи, заради които хиляди хора са излизали и на барикадите, и на улиците, за да защитават най-съкровените човешки права - за справедливост, солидарност, свобода.

Днес за нас **Бузлуджа е място**, където левицата на България след години опозиция казва на нова България, че тя е тази сила, която на прага на Европейския съюз **й дава нова енергия**. Енергия, нужна на България. Енергия, нужна не само на лява България. Енергия, нужна на всички българи. Енергия, която ни е нужна и днес, и на президентските избори, за да спрем онези тенденции, които 8 години тикаха България в друга посока. Посока, която Европа отрече със своята идея за обединяване. Посока, която българите осъзнаха, че

не е добра за България.

Скъпи другари, приятели, Ние, от Парламентарната група на Коалиция за България участваме в най-голямата коалиция в новата политическа история на България. **Ние носим своята отговорност за ангажиментите, които сме поели.** Ние обаче няма да позволим България, интересите на България да бъдат поставени в зависимост от евтиното политикачество. Защото голямата коалиция е отговорност на всички коалиционни партньори. **Голямата коалиция е европейското бъдеще не само за Българската социалистическа партия, тя е европейското бъдеще за България.**

Уважаеми другарки и другари,
Бузлуджа е бъдеще. Бъдеще, което ние от социалистическата партия сме отговорни да отстояваме сега, да отстояваме и занапред в името на лява България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ
председател на ВС на БСП

ГЕОРГИ ПЪРВАНОВ Е ДОСТОЙНИЯТ ПРЕЗИДЕНТ ЗА БЪЛГАРИЯ

Скъпи приятели,
Другарки и другари,
Приятели на социалистическата
идея,

И тази година ние сме тук, на нашата Историческа поляна. На тази поляна, на която ние плащаме нашия членски внос на историите, на миналото, на традициите и се зареждаме с нова енергия и с нова вяра в принципите, идеалите,

ценностите на Българската социалистическа партия.

Тази година е особена, както всяка. Днес ние празнуваме едновременно два юбileя:

- Честваме **150 години от рождениято на Дядото, на Димитър Благоев**, основателя на българската социалдемокрация, человека, който заложи основите, който създаде принципите на солидарността, свободата, справедливостта в модерна България, който постави политическата основа на нашето движение и който направи българското ляво част от, както той самият казва, "всесветската социалдемокрация".

- Честваме и **115 години от основаването на нашата партия**. Няма друга партия с такава история, с толкова много успехи и победи, с толкова много трудности, които сме преодолявали през годините.

И пак сме тук! И пак сме заедно, за да споделим нашите мисли, за да се заредим с енергия.

Тази година, разбира се, е различна от миналата. Хиляди от вас, които отново сте тук, си спомняте, спомняме си, какво беше настроението миналата година. Ние бяхме най-голямата парламентарна група след изборите, но ние бяхме по същество все още в опозиция - осма гадина подред. Но **вие, хората, ни дадохте сили да се преобрим, да поемем нашата отговорност пред страната и заедно да вървим напред**. Да вървим към членството на страната в Европейския съюз, което е историческа задача и събитие в нашата история. Аз съм сигурен, че с нашите общи усилия ние ще постигнем тази цел на 1 януари 2007г. И всеки един български гражданин постепенно ще почувства големите ползи от членството в Европейския съюз, от това да живееш в общество, в което има правов ред, в което правилата важат за всички, в общество, в което има икономическо развитие, в общество, в което хората са солидарни. Защото за нас, социалистите, е от

огромно значение това, че Европейският съюз е съюз на нации, общества, държави, които са социални по своя обществен модел. И това ще се усети в нашата страна.

Голямо е изпитанието за нашата партия да бъдем във властта. Защото именно намирайки се в управлението, и то в една трудна, разнородна коалиция, ние трябва да докажем на всички български граж-

дани, не само на нашите симпатизанти:

- **първо**, че отстояваме нашите принципи и програма, въпреки трудностите; че сме партия с характер и че сме във властта не заради облаги;

- **второ**, да покажем, че сме модерна, европейска социалистическа партия и умеем да управляваме с европейски инструменти и политики и това да се усеща от хората; да намерим разумния, работещия баланс между запазването на финансовата и икономическата стабилност и растежа, от една страна, и от друга страна - по-бързото нарастване на доходите на хората, за което си мисли всеки българин.

Искам да знаете, че сте убедени, че всеки един представител на Българската социалистическа партия, на Коалиция за България във властта не е забравил нашите ангажименти от преди изборите. Може да има забавяне в реализацията на някои от тях, но **ние не сме се отказали и няма да се откажем**

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР БУЗЛУДЖА `2006

от ангажиментите на БСП пред вас. И за целия наш мандат ще изпълним програмата за управление на българската левица.

Уважаеми приятели,
Другарки и другари,
Тази година е важна и от друга гледна точка. През тази година **България за пореден път ще избира президент на републиката.** Вчера в Габрово се проведе заседание на Висшия съвет на Българската социалистическа партия заедно с депутатите от Коалиция за България, заедно с председателите на областните и общинските съвети на БСП, на което ние си говорихме и по тази важна тема. Аз зададох въпроса, който си поставя всеки един човек - **какъв президент искаш да видя, какъв трябва да е човекът, политикът, на какви условия трябва да отговаря, за да му гласувам своето доверие?**

Президентът трябва да е човек, който преди всичко вдъхва доверие. Президентът трябва да е личност, която може достойно да представлява българското национално единство вътре в страната и навън, пред света. Президентът трябва да е човек, който е способен да обединява, да налага нова политическа култура, да не демонстрира своите политически пристрастия и симпатии. Разбира се, от

Кой е достойният президент за България?
(Силни възгласи и ръкопляскания.
Възгласи в отговор- Георги Първанов.)
Кой?

Първанов, Георги Първанов!

Преди 5 години Георги Първанов, лидерът на БСП, пое своята отговорност, пое огромен риск и се кандидатира за президент на републиката. Малцина вървала, че той може да спечели. Някои смятаха, че той извършва политическо самоубийство. Но Георги Първанов показа, че може да спечели изборите. И днес ние имаме всички основания да кажем, че не се срамуваме от тогавашния избор на БСП, на Коалиция за България. Той оправда нашите надежди и разочарова тези, които бяха скептици. Президентът се показва като национален лидер, който действително може да обедини хората, който е с характер. Георги Първанов наложи нова политическа култура на диалог, на обединение, на толерантност в

датурата на нашия президент. Това ще бъде направено така, че вие, хората от левицата, да почувствате неговата принадлежност към лявото политическо пространство, неговата социална същност и социалните му ангажименти. Ще бъде направено и така, че другите хора, които искат национален президент, да го подкрепят. И това е разбирамо.

Ние ще направим всичко необходимо, за да спечелим и тази важна политическа битка. Тя е важна за България, защото не ни е все едно кой ще представлява нашата страна в ЕС и по света. Тя е важна и за БСП, защото победата на тези избори ще даде политическа стабилност за страната, ще даде ново самочувствие на нашата партия и на левицата, ще даде възможност да изпълним това, което сме обещали пред вас - да водим ефективна икономическа и социална политика, така че всеки българин да почувства облагите. Но

огромно значение е това българският президент да бъде достъпен, народен, да не се затвори в хубавата бяла сграда на "Дондуков", като във Вавилонска кула, а да общува с хората, да чува тяхната мъка, техните проблеми и да помага в решаването им, доколкото позволяват неговите функции и неговите задължения. Такъв трябва да бъде българският президент. И днес искаш да попитам Бузлуджа. Искам да чуя вашия глас.

името на националните цели. Затова вчера ВС на БСП даде положителна оценка на изтичащия първи мандат на президента и заяви, че

**Българската социалистическа партия подкрепя
Георги Първанов за втори президентски мандат.**

Скъпи приятели,
За нас няма значение по **какъв начин ще бъде издигната канди-**

за да можем да постигнем това, цялата партия и всеки един социалист, всеки един човек от левицата, трябва вътрешно да почувства значението на тези избори. Всеки един от нас трябва да бъде през следващите месеци до края на октомври истински, защитник, застъпник на президента в една много трудна кампания. Защото няма битки, които са спечелени предварително. **Трябва да се мобилизираме и с цялото си сърце, с всичките си сили да се включим в тази важна битка.** И аз съм убеден, че всеки един от вас ще го направи. Не само заради левицата, а заради нашата страна.

Уважаеми другарки и другари,
Аз съм сигурен, че оттук ще си
тръгнем с добро настроение, със
самочувствие от това, че **прави-
телството, в което БСП играе
водеща роля, макар и трудно,
изпълнява своите ангажименти,
мислейки за хората на България.**
Ще си тръгнем с една убеденост -
**дълбока и мощна, за това кой
е българският президент сега и
кой трябва да бъде президентът
на Република България през
следващия 5-годишен мандат.**

Искам пак да чуя вашата дума!
(*Силни Възгласи и ръкопляскания,
хората викат в отговор името на
Първанов.*) **Георги Първанов!**

И още една дума, която искам да
чуя от вас, за да ни зареди. Това
е думата **“Победа!”**. (*Силни Възгла-
си “Победа!”*).

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

Скъпи приятели,
брата и сестри,
Позволете ми да ви подмладя
с няколко години. През 2001 г. ние
се събрахме тук на 2 август,
защото беше събота. Сега подра-
нихме малко, за да е пак събота.
Спомням си тази дата, защото
бяха минали парламентарните из-

бори и тук пред вас се бяха под-
редили голяма част от нашите из-
браници и ръководството на партията.
Всички вие очаквахте да чуете
името на кандидата на нашата
партия за президент. Сигурно си
спомняте. Ние не можахме да кажем
името. Тогава вие не знаехте
кой ще бъде кандидатът, скъпи мои.
Аз съм убеден, че именно на тази
среща с вас тогава председателят
на партията и днешен президент взе
решение да тръгне към избори.

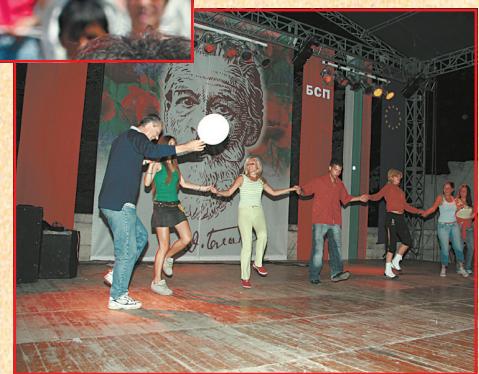
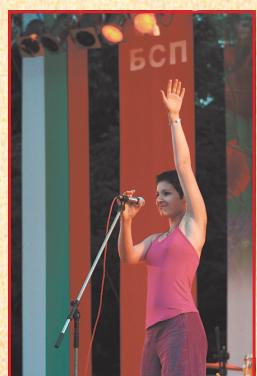
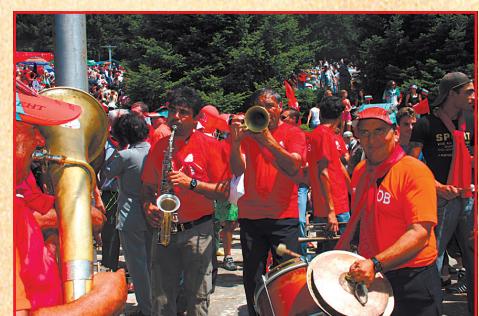
Днес ние сме се събрали отново
тук на нашия митинг, за да покажем
нашата подкрепа на Георги
Първанов.

Ние сме убедени, че **днешният
президент ще бъде президентът
на България и утре, в следващите
пет години.**

**Първанов! Победа!
За доброто на България!
За доброто на всички нас!
Победа!**

НАЦИОНАЛЕН СЪБОР БУЗЛУДЖА `2006

БЪЛГАРСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ

ХРОНИКА НА ПО-ВАЖНИТЕ МОМЕНТИ ОТ ИСТОРИЯТА НА ПАРТИЯТА 1891 – 2006

20 юли (2 август н.ст.) 1891 г., Бузлуджа. Първи конгрес на Българската социалдемократическа партия. Първооснователите на БСДП са: Димитър Благоев, Никола Габровски, Георги Бакалов, Васил Сребров (Търново) Евтим Дабев и Тодор Постомпиров (Габрово), Сава Мутафов, Георги Пенчев, Христо Мутафов и Андрей Конов (Севлиево), Димитър Крусов, Михаил Иванов, Михаил Бойчинов и Панайот Венков (Дряново), Костадин Мичев, Иван Кутев, Георги Гинев, Христо Колев, Стефан Папазов и Стоян Кацанджиев (Казанлък), Димитър Христов и Михаил Кантарджиев (Сливен). Обявява се създаването на БСДП. Приети са програма и резолюция за организацията (устав) на партията.

20 август (1 септември н.ст.) 1892 г., Пловдив. Втори конгрес на БСДП. Присъстват делегати от 7 града (Габрово, Дряново, Пловдив, Сливен, Търново, Ямбол, Стара Загора). Конгресът обявява открито БСДП като политическа организация. Приета е окончателно програмата на БСДП. Обсъден е организационният устав.

4 - 6 юли (16 - 18 н.ст.) 1893 г., Търново. Трети (извънреден) конгрес на БСДП. Присъстват 24 делегати, представляващи 13 социалдемократически дружини и 1 работнически клуб. Приети са резолюции и решения: за участие в законодателните избори през юли 1893 г.; относно градско-общинската програма; за селските общински съвети и за окръжните съвети. Приет е окончателно организационен устав на БСДП. Избран е Общ съвет в състав: Д. Благоев, Н. Габровски, Г. Георгиев, Т. Постомпиров, М. Бойчинов и Д. Георгиев.

3 - 7 юли (15 - 19 н.ст.) 1894 г., София. Първи конгрес на Българската работническа социалдемократическа партия. Присъстват 44 делегати, представляващи 25 партийни групи и дружинки. Приети са Програма и Устав на БРСДП. Избран е Централен комитет в състав: Д. Благоев, Г. Георгиев, Я. Сакъзов, Г. Бакалов и Г. Богоев. В редакционния комитет са включени: Д. Благоев, Я. Сакъзов, Г. Георгиев и Г. Бакалов.

27 - 31 юли (8 - 12 август н.ст.) 1895 г., София. Втори конгрес на БРСДП. Участват 37 делегати, представляващи 32 партийни групи, работнически клубове и дружества. Приети са решения за устната пропаганда и агитация, за периодичния партиен печат, по кооперациите, по избирателните компромиси, по македонското движение, по стачките и други. Избран е ЦК (Д. Благоев, Я. Сакъзов, Г. Георгиев, Г. Бакалов и Н. Спасов).

21 - 25 юли (2 - 6 август н.ст.) 1896 г., София. Трети конгрес на БРСДП. Уча-

стват 20 делегати от 15 партийни групи. Приети са решения за партийната организация, по отчета на депутатите-социалисти, за редактирането и издаването на в. "Социалист" и сп. "Ден", относно участието в общинските избори, по въпроса за стачките и кооперативните дружества. В ЦК са преизбрани Д. Благоев, Я. Сакъзов, Г. Георгиев и Г. Бакалов.

13 - 18 юли (25 - 30 н.ст.) 1897 г., Казанлък. Четвърти конгрес на БРСДП. Присъстват 47 делегати от 22 партийни групи, 1 политически клуб и 1 работническо дружество. Приет е нов Организационен устав на БРСДП. Избран е ЦК в състав: Я. Сакъзов, Ст. Георгиев, Д. Благоев, Г. Георгиев и Иван Банков.

12 - 17 юли (24 - 29 н.ст.) 1898 г., Ямбол. Пети конгрес на БРСДП. Участват 52 делегати от 21 партийни организации. Приети са решения по дейността на ЦК, финансов отчет относно организацията на партията и за партийния печат. Избран е ЦК, в който влизат Д. Благоев, Е. Дабев, Г. Кирков, К. Бозвелиев и М. Иванов.

11 - 18 юли (23 - 30 н.ст.) 1899 г., Габрово. Шести конгрес на БРСДП. Делегатите са 46 и представляват 30 партийни организации. Приети са резолюции и решения по отчета на ЦК и парламентарната група, за участието в изборите и други. Приета е и Програма за общинските избори по доклад на Д. Благоев. За членове на ЦК са избрани Д. Благоев, Е. Дабев, К. Бозвелиев, Г. Кирков и П. Брънеков.

9 - 14 юли (22 - 27 н.ст.) 1900 г., Сливен. Седми конгрес на БРСДП. Присъстват 72 делегати от 35 партийни организации. Приети са резолюции и решения за потребителните кооперации и земеделското движение (предложени от Я. Сакъзов), по отчета на ЦК и парламентарната група и други. В ЦК са избрани: К. Бозвелиев, Д. Благоев, Я. Сакъзов, Г. Кирков и П. Брънеков.

22 - 28 юли (4 - 10 август н.ст.) 1901 г., Плевен. Осми конгрес на БРСДП. Участват 68 делегати, представляващи 36 партийни организации. Приети са решения за минимална програма на партията и програма за общинските и окръжните съвети. Утвърден е Правилник за вътрешната уредба на БРСДП. В ЦК са избрани: Д. Благоев, Г. Кирков, Я. Сакъзов, К. Бозвелиев и Г. Георгиев.

28 юли - 3 август (10 - 16 август н.ст.) 1902 г., Търново. Девети конгрес на БРСДП. Присъстват 80 делегати от 46 партийни организации. Приети са резолюции по дейността на ЦК и парламентарната група, относно принципните различия в партията, за печата. За членове на ЦК са избрани: Д.

Благоев, Г. Кирков, Я. Сакъзов, Н. Харлаков и Е. Дабев.

6 - 12 юли (19 - 25 н.ст.) 1903 г., Русе. Десети конгрес на БРСДП (т.с.). Участват 48 делегати, представляващи 25 организации. Присъства и д-р Кръстьо Раковски, който приветства конгреса. В приетата резолюция по отчетите на централния комитет, парламентарната група на партията и редакцията на "Работнически вестник" се обявява изключването на Я. Сакъзов и привържениците му от БРСДП. Приети са резолюции по партийната дейност и тактика, по партийния печат и по синдикалното движение. В ЦК са избрани: Д. Благоев, Г. Кирков, Г. Георгиев, Г. Бакалов и Н. Харлаков.

18 - 21 юли (31 юли - 3 август н.ст.) 1904 г., Пловдив. Единадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Представени са 31 партийни организации. По доклад на Благоев се приемат Програма и Устав на БРСДП (т.с.). Преизбран е старият състав на ръководството.

31 юли - 4 август (13 - 17 август н.ст.) 1905 г., София. Дванадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Според отчета в партията има 32 организации. Приемат се отчети на ЦК и редакцията на "Работнически вестник", както и резолюция по партийния печат (предложена от В. Коларов). Изпратено е приветствие до участниците в Първата руска революция. В новия ЦК са включени и В. Коларов и Хр. Кабакчиев.

30 юли - 2 август (12 - 15 август н.ст.) 1906 г., Сливен. Тринадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Делегирани са 28 представители на 15 партийни организации. Приети са резолюции по антигръцкото движение в България, по организацията на партията и относно партийната агитация и пропаганда (докладвани от Г. Димитров), за стачките, за занаятите и други. В ЦК са избрани: Д. Благоев, Т. Кирков, Г. Георгиев, Хр. Кабакчиев и В. Коларов.

8 - 11 юли (21 - 24 н.ст.) 1907 г., Плевен. Четиридесети конгрес на БРСДП (т.с.). Представени са 22 партийни организации и групи от 33-ма делегати. С членовете на ЦК делегатите са общо 38. Обсъден и приет е нов Устав на партията. Приети са резолюции по тактиката на БРСДП, за агитацията и пропагандата, за партийния печат и други. Преизбран е ЦК в стария си състав.

20 - 23 юли (2 - 5 август н.ст.) 1908 г., Габрово. Петнадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Присъстват над 40 делегати и около 400 гости. Взето е решение да се подгответ за следващия конгрес общинска програма на партията. Приета е резолюция по коалиционното право и работническото законодателство.

во (докладвана от Хр. Кабакчиев). По предложение на Д. Благоев са приети Резолюция по събитията в Турция, Македония и Одринско и Резолюция по реферата "Поскъпването на живота". Преизбран е ЦК.

19 - 22 юли (1 - 4 август н.ст.) 1909 г., Варна. Шестнадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Присъстват 62 делегати. Приети са: Резолюция по политическото положение на страната и социалната демокрация, Резолюция по реферата "Организация на местната пропаганда и агитация" и Резолюция по реферата "Първи май и социалната демокрация". Обсъдена е партийна общинска проектопрограма. В ЦК е включен Г. Димитров.

11 - 14 юли (24 - 27 н.ст.) 1910 г., София. Седемнадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Участват 85 делегати от 16 организации и 26 групи. Като гости присъстват: Л. Троцки от Руската СДП, В. Левински от Украянската СДП, Б. Шмерал от Чешката СДП и др. Лапчевич и Д. Туцович от Сръбската СДП. Приети са резолюции и решения по положението в страната, по реферата "Балканският въпрос и социалдемокрацията", по организацията на социалистическата просвета, за общинската политика, за работническото законодателство и други. Преизбран е старият състав на ЦК.

3 - 7 юли (16 - 20 н.ст.) 1911 г., Людогор. Осемнадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Присъстват 108 делегати, представляващи 19 организации и 26 групи. Гласувани са: Организационен устав на партията и Правилник за вътрешната уредба. Приети са резолюции по общинската политика, по изборната борба, за партийния печат и други.

15 - 17 август (28 - 30 н.ст.) 1912 г., Рuse. Деветнадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Участват 103 делегати, представлявящи 49 организации и групи. Гост от Румънската СДП е д-р Екатерина Арбore. Сред приетите документи са резолюциите за извънование на общ закон за защита на работническите интереси, за пропагандата в окръзите, за партийната социална политика в общините, относно положението на Балканите и задачите на социалдемокрацията. Преизбрани са членовете на ЦК.

29 юни - 1 юли (12 - 14 юли н.ст.) 1914 г., София. Двадесети конгрес на БРСДП (т.с.). Присъстват 128 делегати, представляващи 68 организации и групи. Като гости участват представители на Италианската, Румънската и Шведската социалдемократическа партия. Приети са резолюции: по реферата "Баланска война, националната политика на буржоазията и социалдемокрацията", по реферата "Съкъпотията на живота и данъчната политика у нас", по отчетите на ЦК и парламентарната група, по работническото законодателство. Преизбран е ЦК.

9 - 11 август (21 - 23 н.ст.) 1915 г., София. Двадесет и първи конгрес на БРСДП (т.с.). Присъстват 135 делегати от 92 организации и групи, както и партийното ръководство и депутатите-социалисти (11). Приети са: Резолюция по реферата върху съкъпотията и безработицата, по реферата "Войната, положението на Балканите и социалдемокрацията" и други. Преизбрани са членове на ЦК.

25 - 27 май 1919 г., София. Първи конгрес на БКП (т.с.) (или 22-ри редовен

конгрес на БРСДП (т.с.)). Представени са 436 организации и групи с общо 602 делегати. Приета е Програмна декларация на БКП (т.с.), издръжана в духа на Комунистическия интернационал, към който се присъединява партията. Гласуван е Манифест към всички трудещи се в България. Утвърден е организационен устав на БКП (т.с.). За членове на ЦК на БКП (т.с.) са избрани: Д. Благоев, Г. Кирков, В. Коларов, Хр. Кабакчиев, Т. Луканов, Г. Димитров и Н. Пенев.

31 май - 2 юни 1920 г., София. Втори конгрес на БКП (т.с.). Представени са 71 организации с 238 делегати и 404 групи с 397 делегати. Сред приетите решения най-важна е резолюцията "По тактиката и програмата на Българската комунистическа партия (т. с.) в окръжните и общинските съвети и в училищните настоятелства". В ЦК на БКП (т.с.) са избрани: Д. Благоев, В. Коларов, Тина Киркова, Хр. Кабакчиев, Г. Димитров, Т. Луканов и Н. Пенев.

8 - 10 май 1921 г., София. Трети конгрес на БКП (т.с.). Представени са 58 градски организации с 92 редовни делегати и 352 селски района с 336 делегати. Най-важният приет документ е резолюцията "По аграрния (земеделски) въпрос в България". Избран е Централен комитет от 9 души, в който са включени като нови членове Антон Иванов и Тодор Петров.

4 - 7 юни 1922 г., София. Четвърти конгрес на БКП (т.с.). Представени са 54 градски и 9 селски организации съответно със 101 и 10 делегати и 314 партийни района с 354 делегати (общо 465). Заедно с 65 делегати по право и 9 почетни чуждестранни делегати общият състав на конгреса е 539 души. Сред приетите документи се откроява резолюцията "По тактиката на Комунистическия интернационал", в която е издигнато искането за изграждане на единен работнически фронт. Преизбран е предишният Централен комитет.

3 - 5 октомври 1922 г., София. Заседание на Партийния съвет на БКП (т.с.). Обсъжда изработената от Хр. Кабакчиев Проектопрограма на Българската комунистическа партия (тесни социалисти) - секция на Комунистическия интернационал. Тази програма е докладана от Кабакчиев пред Четвъртия конгрес на Коминтерна през ноември 1922 г. (Издадена е в брошюра като притурка към "Работнически вестник" в началото на юни 1923 г. във връзка с подготовката на Петия конгрес на БКП (т.с.), който не се провежда поради събитията в България.)

19 - 22 януари 1923 г., София. Заседание на ПС на БКП (т.с.). Одобрява гласуваната от Четвъртия конгрес на Коминтерна Резолюция за работническо-селско правителство.

1 - 7 юли 1923 г., София. Извънредно разширено заседание на ПС на БКП (т.с.). Приета е резолюция "По положението след 9 юни и задачите на Комунистическата партия", с която се одобрява позицията на партията за неутралитет на 9 юни 1923 г.

5 - 7 август 1923 г., София. Заседание на ЦК на БКП (т.с.). Приети са решения, които насочват партията към подготовката на въоръжено въстание.

15 септември 1923 г., София. Заседание на ЦК на БКП (т.с.). Свиква се по инициатива на Г. Димитров и се провежда нелегално в дома на Тина Киркова. Прието решение за непосредствена подготовка на въоръжено въстание и се определя политическо бюро (В. Коларов, Г. Димитров, Т. Луканов и Т. Петров) за ръководство на борбата.

20 септември 1923 г., София. Извънредно разширено заседание на ЦК на БКП (т.с.). Приети решения: ден на общо въоръжено въстание в цялата страна - 22 срещу 23 септември 1923 г.; цел - събаряне на правителството, дошло на власт чрез преврата на 9 юни; Комунистическата партия действа съвместно със Земеделския съюз; главен военновръзачен комитет (В. Коларов, Г. Димитров, Гаврил Генов и представител на БЗНС) ръководи въстанието.

17 - 18 май 1924 г. Първа нелегална конференция на БКП (т.с.). Проведена на Витоша, откъдето е и името Й - Витошка конференция. Представени са 18 организации от 22 делегати. Приемат се резолюции по политическото положение и задачите на партията; по решенията на ИККИ по българския въпрос; по отчета и организацията на партията; по националния въпрос. Конференцията продължава курса на въоръжена борба.

30 юли - 8 септември 1925 г., Москва. Първо разширено заседание на ЦК на БКП (т.с.) - Московско съвещание. Отчита дейността на партията от септември 1923 до април 1925 г. и приема резолюцията "По дейността на БКП след 9 юни 1923 година", в която се заявява, че Априлският атентат от 1925 г. е "акт на отчаяние" и че той "не е дело на БКП". Извършва се промяна на партийния курс и насочване на БКП към масова работа сред трудовите хора в градовете и селата.

21 септември - 1 октомври 1926 г., Виена. Първи разширен пленум на ЦК на БКП (т.с.) - Виенски пленум. Присъстват 17 делегати, сред които са В. Коларов, Г. Димитров, Станке Димитров (Марек), Г. Генов и други. Избира Задграничен централен комитет от 7 членове. Приема резолюция "По международното и вътрешното положение на България и непосредствените задачи на БКП", с която се решава отстъплението на партията и нейното организационно възстановяване. Продължава се тактиката на единен фронт в борбата срещу реакцията и опасността от фашизма. Пленумът се разграничава от десните и левичарските уклони сред партийните членове. Осъжда се Априлският атентат от 1925 г. като "изражение на ултраплевицарски (терористически) отклонения в партията". Определен е курсът на БКП към масите, "курсът на завладяване на широките трудещи се маси и изграждане блока на труда".

8 декември - 15 януари 1928 г., Берлин. Втора партийна конференция на БКП (т.с.). Присъстват 23 делегати, сред които са Г. Димитров, В. Коларов, Хр. Кабакчиев и др. Провежда се продължителна и оживена дискусия върху миналото на партията по доклад на Г. Димитров. Оценяват се както успехите, така и допуснатите грешки в историческото развитие на БКП. Одобряват се решенията на Изпълнителния комитет на Коминтерна по българския въпрос и на Петия конгрес на Комунистическия интернационал от 1924 г. Защитава се Септемврийското

въстание през 1923 г. Продължава се тактиката на единен фронт и блок на труда в политическата дейност на БКП, както и на възприемане на опита на Всеруската КП (бolsheviki) или на т.нр. большевизация на партията след 1925 година.

15 август - 23 октомври 1929 г., Берлин. Втори пленум на ЦК на БКП (т.с.). Присъстват 12 делегати, сред които Г. Димитров и В. Коларов. Приети са решения и резолюции в духа на Шестия конгрес на Коминтерна, който поставя ударение върху большевизацията на компартиите. Приета се като главна задача мобилизацията на трудещите се в борбата срещу настъпващия фашизъм, но се възприемат погрешните тези за "социалфашизъм", "аграфашизъм" и други. Избира се нов Централен комитет и Задгранично бюро на ЦК на БКП.

... декември 1930 г. Трети разширен пленум на ЦК на БКП (т.с.). Приети са решения в левосектантски дух.

Втората половина на август 1933 г., Софийска област. Четвърти разширен пленум на ЦК на БКП (т.с.). Поради неправилна оценка на политическата обстановка в страната главният удар на партията се насочва срещу БЗНС и Социалдемократическата партия.

22 - 23 януари 1935 г., София. Пети разширен пленум на ЦК на БКП. Поставя задачата за изграждане на народен антифашистки фронт в името на демократични искания.

Началото на февруари 1936 г., София. Шести разширен пленум на ЦК на БКП. Изработка платформа на Народния фронт. Окончателен поврат на партията към новия курс.

15 - 16 февруари 1941 г., София. Седми пленум на ЦК на БРП. Приети са резолюции за организационното състояние на партията, за работата ѝ сред масите, сред младежта, сред работниците. Приета е специална резолюция "По борбата против вмъкването на България във войната".

11 август 1942 г., Витоша. Конференция на ОФ-комисия при ЦК на БРП. Обсъжда задачите за изграждане на ОФ в страната.

Февруари 1943 г., София. Директива на ЦК на БРП за работата на комунистите и отечественофронтовците по подготовката на бъдещото народно въстание.

Март 1943 г., София. Решение на ПБ на ЦК на БРП за организиране на партизански части в Народоосвободителната въстаническа армия (НАВА), за преустройство на ЦВК в Главен щаб на НАВ и разделяне на страната на въстанически оперативни зони (ВОЗ).

Януари 1944 г., София. Окръжно №2 на ЦК на БРП за по-нататъшно разгръщане на партизанското движение.

Май 1944 г., София. Окръжно №3 на ЦК на БРП за установяване на народна власт чрез въоръжено въстание на народа и армията.

26 август 1944 г., София. Окръжно

№4 на ЦК на БРП, с което се призовава ОФ за поемане на властта.

9 септември 1944 г., София. Установяване на Отечественофронтовска власт. Коалиционното правителство начело с Кимон Георгиев е съставено от комунисти, леви земеделци, социалдемократи и представители на ПК "Звено".

12 септември 1944 г., София. Окръжно №5 на ЦК на БРП за основните задачи по укрепване на партията и ОФ власт и за разгрома на нацистка Германия.

21 февруари – 1 март 1945 г., София. Осми разширен пленум на ЦК на БРП(к). Разработва основните задачи на партията за укрепване на народнодемократичната власт. Приет е нов Устав, избрани са ЦК, ПБ на ЦК и ЦКК.

18 ноември 1945 г. Избори за 26 ОНС, бойкотирани от опозицията. За кандидатите на ОФ са подадени 88,18 % от гласовете.

9 – 10 август 1946 г., София. Десети разширен пленум на ЦК на БРП(к). Приет е план за участието на БРП(к) в кампанията на ОФ за допитване до народа за ликвидиране на монархията и създаване на народна република и за подготовка на изборите за ВНС.

8 септември 1946 г. Референдум за премахване на монархията – 92,72 % от участвалите гласуват за република.

15 септември 1946 г. България е обявена за народна република.

27 октомври 1946 г. Избори за Велико народно събрание – БРП(к) получава 278 мандата от всичко 465.

22 ноември 1946 г. Георги Димитров е избран за министър-председател на НР България.

10 февруари 1947 г., Париж. Подписан е мирният договор с България.

4 декември 1947 г. Шесто ВНС приема Конституция на Народна република България.

12 - 13 юли 1948 г., София. Шестнадесети пленум на ЦК на БРП(к). Утвърдени са мерки за укрепване на партията в организационно и идеино отношение. Прието е решение за свикване на V конгрес на БРП(к).

18 - 25 декември 1948 г., София. Пети конгрес на БКП. Присъстват 973 делегати с решаващ и 72 със съвещателен глас, които представляват 495 658 партийни членове. Утвърждава се курс за изграждане на социализъм, приета е резолюция за първи петгодишен план. БРП(к) се преименува в Българска комунистическа партия.

2 юли 1949 г. Умира Георги Димитров.

20 юли 1949 г. Васил Коларов е избран за министър-председател.

18 декември 1949 г. Избори за 27 НС. За кандидатите на ОФ са подадени 97,66% от общия брой на гласовете.

23 януари 1950 г. Умира Васил Кола-

ров.

3 март – 25 февруари 1954 г., София. Шести конгрес на БКП. Присъстват 735 делегати с решаващ и 173 със съвещателен глас, представляващи 368 142 членове. Приети са директиви за втория петгодишен план. Тодор Живков става първи секретар на ЦК на БКП.

14 декември 1955 г. България е приета за член на ООН.

2 - 6 април 1956 г. Априлски пленум на ЦК на БКП. Следвайки решенията на ХХ конгрес на КПСС, пленумът осъжда култа към личността и го свързва единствено с дейността на Вълко Червенков.

6 - 7 септември 1956 г., София. Септемврийски пленум на ЦК на БКП. Обсъждат се резултатите от работата по ликвидирането на култа към личността.

2 - 7 юни 1958 г., София. Седми конгрес на БКП. Присъстват 937 делегати с решаващ и 30 със съвещателен глас, които представляват 467 546 членове и 16 709 кандидат-членове на партията. Конгресът обявява победата на социалистическия строй и приема директиви за трети петгодишен план.

5 - 14 ноември 1962 г., София. Осми конгрес на БКП. Присъстват 1011 делегати с решаващ и 44 със съвещателен глас, които представляват 506 261 членове и 22 413 кандидат-членове на партията. Приети са Директиви за развитие на народното стопанство на НРБ през 1961-1980 г., представляващи свръхамбициозна и нереалистична програма за "голям скок към комунизма" в икономиката, които да поставят България през 1980 г. на прага на комунизма. Приет е и нов Устав на партията.

26 - 28 април 1966 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Утвърдена е новата система на ръководство на народното стопанство.

14 - 19 ноември 1966 г., София. Девети конгрес на БКП. Присъстват 1430 делегати с решаващ и 104 със съвещателен глас, представляващи 571 005 членове и 40 174 кандидат-членове на партията. Приети са директиви за пети петгодишен план. Премахва се партийното кандидатчленство.

26 - 27 декември 1967 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Посветен е на работата на партията с младежта и Комсомола.

24 - 26 юли 1968 г., София. Юлски пленум на ЦК на БКП. Приети са "Основни насоки за по-нататъшно развитие на системата за управление на нашето общество".

26 - 27 ноември 1968 г., София. Ноемврийски пленум на ЦК на БКП. Обсъжда мястото и ролята на народните съвети в системата на социалното управление.

27 - 28 април 1970 г., София. Априлски пленум на ЦК на БКП. Обсъжда въпроса за концентрацията и развитието на селското стопанство на промишлена основа и създаването на АПК.

20 - 25 април 1971 г., София. Десети конгрес на БКП. Присъстват 1558 делегати, които представляват 699 476 членове на партията. Приети са: Програма на партията за

изграждане на развито социалистическо общество в НР България, директиви за V² петгодишен план и изменения и допълнения в Устава на партията.

16 май 1971 г. Референдум за приемане на нова Конституция на НР България, която създава нов върховен орган – Държавен съвет. Новата конституция е приета на тържествено заседание на НС на 18 май 1971 г.

11 - 13 декември 1972 г., София. Декемврийски пленум на ЦК на БКП. Посветен на проблемите за повишаване на жизненото равнище на народа.

20 - 22 март 1974 г., София. Национална конференция на БКП. Посветена на проблемите за повишаване на обществената производителност на труда.

29 март - 2 април 1976 г., София. Единадесети конгрес на БКП. Присъстват 1575 делегати, представлящи 789 796 партийни членове. Утвърдени са "Основни насоки на обществено-икономическото развитие на НР България през седмата петилетка 1976-1980 г.". Конгресът определя издигането на качеството и ефективността на производството като основна задача.

9 - 10 март 1977 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Утвърдени са "Основни насоки за по-нататъшно развитие и усъвършенстване на териториалното и селищното устройство на Народна република България".

20 - 21 април 1978 г., София. Национална партийна конференция. Посветена на проблемите за усъвършенстване на социалистическата организация на труда и плановото ръководство на икономиката.

20 - 21 юли 1978 г., София. Разширен пленум на ЦК на БКП. Прието е решение за ускорено развитие на някои стратегически направления на научно-техническия прогрес в НР България.

2 - 3 март 1979 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Утвърдени са "Основни положения за изграждане на Национален аграрно-промишлен съюз в НР България".

30 януари 1980 г. Национално съвещание на партийния, държавния, стопански и обществения актив. Посветен на проблемите за новия подход в ръководството на икономиката и приложението на икономическият механизъм.

31 март - 4 април 1981 г., София. Дванадесети конгрес на БКП. Участват 1658 делегати, представлящи 825 876 членове на партията. Утвърдени са тезиси "За работата на партията, за социалното, икономическото и културното развитие на НР България през VII петилетка (1976 - 1980 г.) и за задачите през VIII петилетка (1981-1985 г.) и до 1990 година". Приети се изменения и допълнения в Устава на партията и резолюция във връзка с 25-годишнината на Априлския пленум на ЦК на БКП от 1956 година.

29 - 30 ноември 1982 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Обсъдени са Основни положения на партийната концепция за нов Кодекс на труда.

22 - 23 март 1984 г., София. Национална партийна конференция. Конференцията

е посветена на проблемите, свързани с повишаване качеството на продукцията.

19 юни 1984 г., София. Решение на Политбюро на ЦК на БКП "За по-нататъшно сплотяване и приобщаване на българските турци към делото на социализма, към политиката на БКП".

18 януари 1985 г., София. ЦК на БКП обявява насоки за "Укрепване на единството на българската социалистическа нация, на нейната етническа хомогенност". В документа за първи път се говори за "възродителен процес" и за "смяна на името".

2 - 5 април 1986 г., София. Тринадесети конгрес на БКП. Приети са: Тезиси за работата на партията за социалното, икономическото и културното развитие на НРБ през деветата петилетка (1986 - 1990) и до 2000 година и нов Устав на БКП.

1 януари 1987 г. Влизат в сила нов Правилник за стопанска дейност. С него се слага край на централното планиране и се въвежда самоуправлението в стопанската дейност.

28 - 29 юли 1987 г., София. Юлски пленум на ЦК на БКП. Лансирана е т. нар. Юлска концепция, според която България трябва да осъществи радикални реформи и либерализация; според новата административна реформа 28-те окръга са заменени от 9 области.

28 - 29 януари 1988 г., София. Национална партийна конференция. Посветена на проблемите за преустройство и по-нататъшното изграждане на социализма в НР България.

10 ноември 1989 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Разглежда въпроса за хода на преустройство на страната и за подготовката на X²V конгрес на БКП. Приема оставката на Тодор Живков. Поставя началото на демократичния преход в България.

17 ноември 1989 г., София. Петър Младенов е избран за председател на Държавния съвет.

8 декември 1989 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Тодор Живков заедно с още 26 души е отстранен от ЦК на БКП.

11 - 13 декември 1989 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Поема се курс към парламентарна демокрация. Пленумът решава да свика извънреден конгрес и се отказва от монопола си върху властта – предлага отмена на чл. 1 от конституцията. Тодор Живков е изключен от БКП.

29 декември 1989 г., София. Пленум на ЦК на БКП. Взема се решение правителството да възстанови имената на българските турци.

30 януари - 2 февруари 1990 г., София. Четиридесети извънреден конгрес на БКП. Избрани са 2804 делегати. Конгресът приема Манифест на демократичния социализъм в България, Политическа декларация и Устав на БКП. Определени са общопартийните органи – Конгрес, Висш партиен съвет, Централна финансово-ревизионна комисия и Централна комисия по партийна этика. Избрано е председателство на ВПС. За

председател на ВПС е избран Александър Лилов.

3 януари - 15 май 1990 г., София. Кръгла маса, в която БКП и опозицията преговарят за начина на осъществяване на българския преход към демократия.

15 януари 1990 г., София. Народното събрание отменя чл. 1 от Конституцията за ръководната роля на БКП.

1 февруари 1990 г., София. Георги Атанасов подава оставка като министър-председател.

8 февруари 1990 г., София. Андрей Луканов създава за първи път в българската история изцяло комунистическо правителство.

3 април 1990 г., София. Петър Младенов е избран за президент/председател на НР България.

3 април 1990 г. БКП се преименува на Българска социалистическа партия (БСП) след общопартиен референдум, в който 86,71 на сто от участвалите подкрепят преименуването на партията. На 10 април 1990 г. БСП е регистрирана от Софийския градски съд.

10 - 17 юни 1990 г. Избори за Седмо Велико народно събрание, спечелени от БСП.

6 юли 1990 г. Петър Младенов подава оставка като президент/председател под натиска на обществените протести.

26 - 27 август 1990 г. Погром и опожаряване на Партийния дом на БСП в центъра на София.

22 - 25 септември 1990 г., София. Тридесет и девети конгрес на БСП. Политически доклад изнася Ал. Лилов. Приети са програма за действие, платформа за по-нататъшно обновление и преобразуване на БСП в модерна лява партия на демократичния социализъм и Устав на БСП.

20 септември 1990 г. Андрей Луканов съставя второ правителство. Подава оставка на 29 ноември 1990 г. под натиска на КТ "Подкрепа" и КНСБ.

25 февруари 1991 г. Започва процес срещу Тодор Живков. На 4 септември 1992 г. той е осъден от Върховния съд на България на 7 години затвор и парична глоба. На 9 февруари 1996 г. е оправдан от Общото събрание на наказателната колегия на Върховния съд.

12 юли 1991 г. Седмо ВНС гласува Конституция на Република България.

12 декември 1991 г. НС приема Закон за конфискация на имуществото на БКП и останалите тоталитарни организации.

14 - 16 декември 1991 г., София. Четиридесети конгрес на БСП. Председателят на ВС на БСП Ал. Лилов изнася политически доклад "За политическата линия на партията в новите условия и за по-нататъшна промяна на БСП". Жан Виденов е избран за председател на ВС на БСП.

8 юли 1992 г. Парламентът отнема депутатския имунитет на Андрей Луканов, сре-

щу когото започва следствие.

27 – 28 март 1993 г., София. Общопартийна конференция. Жан Виденов изнася доклад, съдържащ анализ и оценка на политическата обстановка в страната и задачите на БСП. Основен документ на конференцията е "Перспектива за България за излизане от кризата и за преход към демократична, пра-вова и социална държава".

3 – 4 юни 1994 г., София. Четиридесет и първи конгрес на БСП. На конгреса са разгледани проекти за програма на БСП и резултатите от идеината дискусия в партията, както и проект за устав на БСП. Взето е безпрецедентно решение за провеждане на вътрешнопартиен референдум, чрез който да бъде утвърдена новата програма на партията – "Нови времена, нова България, нова БСП".

15 септември – 15 октомври 1994 г. Общопартиен референдум, проведен от БСП за приемане програмата на партията "Нови времена, нова България, нова БСП". В него участват 300 418 социалисти, което представлява 92,55% от състава на партийните членове и над 100 хиляди симпатизанти на БСП, подкрепящи новата програма.

28 – 29 юли 1995 г., София. Общопартийна конференция на БСП. Разгледана е програмна декларация на министър-председателя Жан Виденов пред 37-ото НС. Основните материали на конференцията са: "За политическата обстановка в страната и задачите на БСП като управляваща партия" и "За ефективна регионална политика и силно местно самоуправление".

2 октомври 1996 г. Народният представител Андрей Луканов е убит пред дома си.

4 ноември 1996 г. 19 членове на ръководството на БСП (депутати и членове на ВС на БСП) отправят открито писмо с искане за оставка на Жан Виденов като министър-председател.

21 – 22 декември 1996 г., София. Четиридесет и втори /извънреден/ конгрес на БСП. Доклад за обществено-политическа и социално-икономическата обстановка в страната и задачите на БСП изнася председателят на ВС на БСП Жан Виденов. Обсъден е и доклад за необходимостта от промени в програмните документи и Устава на БСП и програмата за практически действия на БСП за периода 1997 – 1998 г. (Г. Първанов; Н. Добрев). Жан Виденов подава оставка като министър-председател и като председател на партията, а за председател на ВС на БСП е избран **Георги Първанов**.

8 януари 1997 г. Николай Добрев е номиниран за премиер в оставащия двугодишен парламентарен мандат на Демократичната левица.

4 февруари 1997 г., София. БСП се отказва от мандата си за съставяне на правителство под натиска на опозицията спрещу Народното събрание.

8 май 1997 г., София. 38 НС приема Декларация за национално съгласие.

13 – 14 ноември 1997 г., Лесидрен. Лесидренска сбирка на левите сили с представители на БСП, Българската европецица, БСДП и Общия блок на труда.

1 – 3 май 1998 г., София. Четиридесет и трети конгрес на БСП. Политически доклад изнася председателят на ВС Г. Първанов. Разгледани са политически проекти на БСП и промените в Устава на БСП. Г. Първанов е преизбран за председател на ВС на БСП.

29 август 1999 г., София. Взривен е бившият мавзолей на Георги Димитров, събарянето му трае 7 дни.

6 – 7 май 2000 г., София. Четиридесет и четвърти конгрес на БСП. Георги Първанов изнася политически доклад, приети са резолюции "За отговорна власт в солидарно общество", "За работа, социална защита и здраве за всички", "За конкурентна икономика и социално пазарно стопанство", "За духовно възраждане на нацията" и "За стабилност, сигурност и сътрудничество". Разгледани са и "Насоки за стабилизиране, укрепване на структурите и за организационна реформа на партията". Обсъдени са промени в устава. Георги Първанов е преизбран за председател на ВС на БСП.

17 юни 2001 г. Избори за 39-то Народно събрание. Коалиция за България, в която участва БСП, печели 17.15 % от гласовете и 48 мандата.

11 и 18 ноември 2001 г. Избори за президент и вицепрезидент на Република България. Кандидатът на Коалиция за България Георги Първанов печели на втори тур с 54.13 % от гласовете.

15 декември 2001 г., София. Второ заседание на Четиридесет и четвъртия конгрес на БСП. Разглежда доклада на Георги Първанов "За оценката на ситуацията и новите политически предизвикателства". Избира за нов председател на БСП **Сергей Станишев**.

19-22 януари 2002 г. Георги Първанов полага клетва на тържествено заседание на Народното събрание и встъпва в длъжност като президент на Република България.

8 – 9 юни 2002 г., София. Четиридесет и пети конгрес на БСП. Обсъжда политически доклад на БСП, изнесен от С. Станишев "България може да бъде социална и правова държава". Приема политическа платформа "БСП – партия на промяната, партия на бъдещето", управленски проекти и "Насоки за организационното развитие и обновление на БСП".

1 август 2003 г., Габрово. Заседание на 45-ия конгрес на БСП, посветено на политиката на БСП за регионално развитие на Република България.

26 октомври и 2 ноември 2003 г. Избори за общински съветници, кметове на общини и кметства. Убедително представяне на БСП и Коалиция за България.

28 октомври 2003 г., Сан Паоло, Бразилия. БСП е приета за пълноправен член на Социалистический интернационал на ХХII конгрес на организацията.

24 април 2004 г., Брюксел. БСП е приета със статут на асоцииран член в Партията на европейските социалисти. Председателят на ВС на БСП Сергей Станишев става член на Президиума на ПЕС с право на съвещателен глас.

9 април 2005 г., Пловдив. Заседание на 45-ия конгрес на БСП, което обсъжда: Основни параметри на програмата на БСП за управление на Р. България за периода 2005 – 2009 г. "За социално отговорно управление". Приема решение за свикване на 46-ия конгрес на БСП.

19 май 2005 г., Париж. С единодушно решение на Президиума, Българската социалистическа партия става пълноправен член на Партията европейските социалисти.

25 юни 2005 г. Избори за 40-то Народно събрание. Коалиция за България, в която участва БСП, печели 30.95 % от гласовете и 82 мандата.

17 август 2005 г. Съставено е правителство (с мандата на ДПС) на тройната коалиция – Коалиция за България, НДСВ и ДПС, с министър-председател Сергей Станишев.

3 – 4 декември 2005 г., София. Четиридесет и шести конгрес на БСП. Приети са политически доклад, управленски приоритети на БСП, Политическа резолюция и промени в Устава.

юни – август 2006 г. Честване на 150-годишнината от рождението на Димитър Благоев и 115-годишнината от създаването на БСП.

Центрър за исторически и политологически изследвания на ВС на БСП

Съвременен показател –
Информационен бюллетин
на ВС на БСП, 2006 г.

ISSN 1312-5168

Главен редактор Емил Бехар
Редактор Мая Буковска
Отр. секретар Игнат Тасев
Снимки в броя АВС на ВС на БСП

Предпечатна подготовка –
"ПМ ПРЕС"

Печат

Разпространява се бесплатно

София 1000, ул. "Позитано" 20,
ВС на БСП, тел.: 981 74 25, 980 98 33
www.bsp.bg, e-mail: bspbulletin@bsp.bg